

जन्मदिनमा बोलाएर
सामूहिक बलात्कार

मोरङ (कास)- पथरीशनिश्चरे नगरपालिकामा एक किशोरीमाथि सामूहिक बलात्कार भएको छ । साथीको जन्मदिनमा जाँदा १३ वर्षीया किशोरी बलात्कृत भएकी हुन् ।

जन्मदिनमा बोलाएको साथीको सहयोगमा बलात्कार भएको प्रारम्भिक अनुसन्धानमा देखिएको पहेरीले जनाएको छ । पहेरीले बलात्कार आरोपमा पीडितकी साथीलगायत तीन जनालाई नियन्त्रणमा लिएको छ । पथरीशनिश्चरेमा अरूको संरक्षणमा बस्दै आएका किशोरीलाई मंगलवार साथीले जन्मदिवसको अवसरमा बोलाएको पहेरी निरीक्षक कमल बजगाईले बोलाए ।

बाँकी पृष्ठ ८ ▶▶

‘सेनाभिन्न भ्रष्टाचार छ’

काठमाडौं (कास)-
प्रधानसेनापति
पूर्णचन्द्र थापाले
नेपाली सेनाभित्र
भ, ष टा चार
मै लाएकै
बताएका छन् ।

सैनिक मुख्यालयमा बिहीबार आयोजित दसैँ-तिहार तथा छठको शुभकामना आदानप्रदान कार्यक्रममा उनले आफ्नो एकोटि प्रयासले सेनाको भ्रष्टाचार रोक्न कठिन रहेको भन्दै सबैबाट सहयोगको अपेक्षा गरे । सेनामा भर्ना छोटोतका बेला आर्थिक चलखेल हुने गरेको जनाउनुभयो । उहाँको भन्दै उनले त्यस्तो विकृत जर्देखि रोक्ने बताए ।

बाँकी पृष्ठ ८

बाँकी पृष्ठ ८ ▶▶

निर्मलाको डीएनए

सुरक्षित राख्नु : आयोग

काठमाडौं (कास)- बलात्कारपछि हत्या गरिएकी १३ वर्षीया निर्मला पन्तको भेजाइन्तल स्वाव र त्यसबाट निकालिएको डीएनए नमुना यथास्थितिमा राख्न राष्ट्रिय मानव अधिकार आयोगले नेपाल प्रहरीलाई बिहीबार निर्देशन दिएको छ ।

आयोगका कार्यवाहक अध्यक्ष प्रकाश वस्तीसहितका पदाधिकारीले विहीवार परिचैयिक विज्ञापन ज्ञा. हरिहर वस्ती र राणेश्वर विज्ञापन ज्ञा. दिनेश भासाईं छलफल गरेपछि प्रहरीलाई त्यस्तो निर्देशन दिएका हुन् । केन्द्रीय प्रहरी विधि विज्ञान प्रयोगशालामा निर्सालासंग सम्बन्धित सबुत र नमुना जे जस्तो अवस्थामा छन्, सोमाथिबाट राष्ट्र प्रहरीलाई निर्देशन दिएको आयोगद्वारा राजी विजिप्तिमा उल्लेख छ।

दसैका लागि राजधानीको नयाँ बसपाकबाट बिहीबार बाग्लुङ जान लागेका एक यात्रु बसको छतमा मोटरसाइकल राख्दै । गाउँमा टीका लगाउन टाढा-टाढा जानुपर्ने र दसैका बेला सहजै सवारी साधन नपाइने भएकाले उनले आफूसँगै मोटरसाइकल लैजान लागेका हुन् ।

तस्विर : कविन अधिकारी/कान्तिपुर

तस्विर : कविन अधिकारी/कान्तिपुर

प्रदेश कर्मचारी बेखर्ची

कार्यालय व्यवस्थापन र दरबन्दी मिलान नहुँदा दसैँमा समेत तलब रोकियो

■ **राजेश मिश्र** (काठमाडौं)

प्रदेश सरकारमातहतका कार्यालय व्यवस्थापनमा ढिलाइ हुँदा दसैँको मुखमा हजारौं कर्मचारीले तलब भत्ता पाउन सकेका छैनन् । सबैजसो प्रदेशमा साउनयता कर्मचारीले तलब नपाएको गुनासो छ ।

प्रदेशमातहत पठाइएका स्थानीय पूर्वाधार विकास विभागकै ३ सय कर्मचारीले तलब पाएका छैनन् । प्रदेश नम्बर ३ को भौतिक पूर्वाधार विकास मन्त्रालयमातहत जिल्ला तलबका सयौं कर्मचारीले तीन महिनायताको तलब र दसैँ खर्च पाउन बाँकी छ । जलस्रोत तथा सिँचाई विकास डिभिजन कार्यालय सिन्धुपाल्चोकका प्रमुख प्रकाश अधिकारीले कामकाज र बजेटको अन्तिमारी नै नभएको बताए । 'दसैँमा समेत तलब नजुदा कर्मचारीलाई समस्या छ' उनले भने ।

सबैजसो प्रदेशमा कार्यालय प्रमुखहरूले दैनिक
मको अख्तियारी पाएका छैनन् । यसै कारण
ग्रीहरूले आफू र मातहत कर्मचारीलाई तलब
वाउन सकेका छैनन् ।

प्रदेशका भौतिक पूर्वाधार, सामाजिक विकास, भूमि
वस्था तथा कृषि विकास मन्त्रालयमा तहत जिल्ला
मा बढी कार्यालय हस्तान्तरण भएका छन् । ती सबै
कार्यको कामकाज र तलबबारे अन्योल देखिएको छ ।

संघीय मामिला तथा सामान्य प्रशासन मन्त्रालयका उक्त सहसचिव सुरेश अधिकारीले तलब नपाएका रजिस्ट्रारको संख्या घट्नेो रहेको बताए । सांगठनिक योजना व्यवस्थापनमा ढिलाइले यस्तो समस्या भएको उनले उल्लेख गरे । प्रदेश सरकारहरूले रजिस्ट्रार्यालय व्यवस्थापन गरेसँगै क्रमशः तलबको समस्या साधान हुनेछ' अधिकारीले भने ।

असार ३२ मा केन्द्र सरकारले प्रेशमातहत जाने कार्यालयको सांगठनिक संरचना तथा कर्मचारी दरबन्दी स्वीकृत गरेको थियो । तर, प्रदेशले उक्त निर्णयअनुसारका सबै कार्यालय र कर्मचारी अबैत पाइसकेको छैन । स्वीकृत दरबन्दीअनुसार कार्यालय व्यवस्थापन, कर्मचारी दरबन्दी मिलाउनलगयायत काम सम्बन्धित मन्त्रालय र निकायले एक महिनाभित्र गरिसक्नुपर्थ्यो । प्रदेश २ का अर्थमन्त्री विजय यादवले संघ सरकारबाट कर्मचारी र कार्यालय हस्तान्तरणमा ढिलाइले समस्या आएको बताए । 'हामिले कर्मचारीको तलब खुवाउने निर्णय गरिसकेका छौं', उनले भने 'तर, त्यसको व्यवस्थापनमा कठिनाइ छ । कसलाई अस्थायी पठाउने भनेजस्तै प्राविधिक समस्या देखिएका छन् ।'

बाँकी पृष्ठ ८

टपरीमा थाने स्वाद

प्रदेश प्रमुखको कार्यालय

कर्णालीका मुख्यमन्त्री महेन्द्रबहादुर शाही टपरीमा राखिएको रैथाने परिकार लिंदै ।

■ कलेन्द्र सेजुवाल (सुर्खेत)

चियापान कार्यक्रम भनिए पनि त्यहाँ चिया मात्र थिएन । जुम्ली कोदोको सेलरोटी, जाजरकोटी मासको बारा अनि दैलेखी टिमुर्को अचार । मुखै रसाउने ती परिकार खानका लागि दुना-टपरीचाहिँ सुर्खेतको स्थानीय उद्योगबाट ल्याइएका थिए ।

प्रदेश प्रमुख कार्यालयले पहिलोपल्ट आयोजना गरेको चियापातनाम दलल चियादेखि दलाने-रोटीसम्म सबै कर्णालदेखि रैथाने खाद्यवस्तुका परिकार समावेश थिए । इदामास्तुका कार्यालय परिसरमा आयोजित कार्यक्रममा मुख्यमन्त्री महेन्द्रबहादुर शाहीसहित प्रदेशका पदाधिकारीले मौलिक स्वाद र नयाँ शैलीको मुक्तकण्ठले प्रशंसा गरे । 'फपरमा केही मिसाबाट भोज्यजस्तो छ है ।' हुस्माका जन्मे-हुर्केका प्रमुख प्रतिपक्षी दलका नेता जीवनबहादुर शाहीले भने, 'अरुमा त कमेन्ट गर्ने ठाउँ देखिन्न ।'

चियापानका लागि जुम्लाबाट हर्बल (जडीबुटी) चिया, सिमी, फापर र कोदो, जाजरकोटबाट मास र दैलेखबाट टिमु र ल्याइएको थियो । प्रदेश प्रमुख कार्यालयका कर्मचारी पदम रावलले स्थानीय उत्पादनलाई बढावा दिन यस्तो कार्यक्रम गरिएको जनाए । खाद्यवस्तु सुर्खेत बाहिरबाट ल्याउनुपर्ने भएकाले दुई साता अघिबाटै तयारी गरिएको थियो ।

‘खर्चको हिसाबले पनि निकै कफायती भयो,’ प्रदेश प्रमुख कार्यालयका प्रदम रावलले भने, ‘करिव १० हजार ५ सय रुपैयाँमा फापर कोको, सिमी, मास, टिटुरम १२ हजार किनियो। कुक र क्याट्टामा १६ हजार खर्च भयो। कार्यक्रममा करिव सयजना सहभागी थिए। कर्णाली प्रदेशकी प्रवक्तासमेत रहेकी कृषिमन्त्री विमला केसीले रैथाने स्वादको परिकारहरूसहितको चियापानले कर्णालीका स्थानीय अन्नबाली प्रदर्शन र बजारीकरणलाई सघाउने बताइन्।

नोबेल विजेताको नेपाल सम्झना

‘हिमाल हेर्न मन छ’

■ बालकृष्ण बस्नेत (काठमाडौं)

यो वर्षको नोबेल शान्ति पुरस्कार विजेतामध्ये डा. डेनिस मक्वेगे २६ वर्षअघि नेपाली विरामीको उपचारमा सामेल थिए । त्यतिबेला जुन अस्पतालमा उनले विरामीको उपचार गरे, उनलाई अहिले त्यो अस्पताल हेर्नु छ । त्यतिबेला थोरै बसाइ भए पनि त्यो ठाउँ र स्थानीयको आत्मीयता उनले अझै भुल्न सकेका छैनन् ।

त्यो ठाउँ अर्थात् पाल्पा तानसेनस्थित मिसन अस्पताल । त्यसताका पश्चिम क्षेत्रमै चर्चित थियो । विदेशी डाक्टरहरूसमेत सेवामा खटिने भएकाले पनि वरपरका जिल्लाबाट विरामी त्यहाँ धाउँथे । त्यही क्रममा पुगेका थिए मक्वेगे ।

‘अहिले त्यो अस्पताल कस्तो भयो होला,’ गत साता नोबेल शान्ति पुरस्कार पाउने घोषणापछि विश्वभर चर्चामा छाएका मक्वेगेले कान्तिपुरसँगको सम्पर्कमा भने, ‘मलाई त्यो अस्पताल हेर्न मन लागेको छ ।’

युद्ध क्षेत्रमा बलात्कारविरुद्ध अभियान चलाउने २ अभियन्तालाई नोबेल शान्ति पुरस्कार प्रदान गर्ने घोषणा भएको थियो । तीमध्ये एक हुन् अफ्रिकी मुलुक कंगोका डा. मक्वेगे । विश्वकै सबैभन्दा प्रतिष्ठित यो पुरस्कार उनी र इराकी अभियन्ता नादिया मुरादलाई संयुक्त रूपमा दिने घोषणा भएको हो ।

डा. मक्वेगे कंगोका गाइनोंको लोजिस्ट हुन् । उनी र उनको टोलीले १० हजारभन्दा बढी बलात्कार पीडितको उपचार गरिसकेका छन् । मुराद भने इराकको याजिदी सम्प्रदायकी महिला हुन् । उनलाई स्लामिक स्टेटका सेनाहरूले अत्याचार र बलात्कार गरेका थिए ।

डा. मक्वेगे भने अहिले पनि कंगोको बुकाभुम्स्थित अस्पतालमा बलात्कार र यौन हिंसापीडितको उपचारको

अगुवाइ गरिरहेका छन् । कंगोमा शान्ति स्थापनाका लागि राष्ट्रसंघीय मिसन २० वर्षदेखि कार्यरत छ । त्यहाँ डा. मक्वेगे पनि कार्यरत छन् । उनलाई नेपालबाट शान्ति स्थापनार्थ खटिएका सेनाले आवश्यक सुरक्षा पनि दिएका छन् ।

बुकाभुको बसाइसँगै उनी तानसेनबाट देखिने हरियाली पहाड र हिमशृंखलालाई सम्झ्न रहेका छन् । ‘वरिपरि पहाड र हिमाल भएको नेपाल असाध्यै राम्रो देश हो,’ मौका मिल्दा आफू पुनः नेपाल आउने बताउँदै उनले भने, ‘तानसेनबाटै अनर्पुर्ण र अन्य हिमालको दृश्य हेर्न मन लागेको छ ।’

मक्वेगेलाई नेपाली आतिथ्यले पनि लोभ्याएको छ । उनी अझै नेपाली साथीलाई नेपालमै आएर भेट्न

चाहन्छन् । नेपाली खाना पनि उस्तै मन पराउँछन् । सम्झन्छन्- ‘केही पिरौ भए पनि नेपाली खाना साह्रै मीठो ।’

नोबेल पुरस्कार दिइने निर्णयबाट हर्षित भएका मक्वेगेले यो निर्णय पीडितको पक्षमा रहेको प्रतिक्रिया दिए । ‘पुरस्कारको घोषणापछि मलाई विश्वले अन्तिममा पीडितका कुरा सुनेको जस्तो लागेको छ,’ उनले भने ।

कंगोमा निरन्तरको अस्थिरता रोक्न त्यहाँको सुरक्षा व्यवस्थाले मात्र अपुग भएकाले नेपाली सेनाको समन्वयमा प्रभावकारी काम भएको उनी बताउँछन् । ‘कंगोमा शान्ति पुनःस्थापना गर्न राष्ट्रसंघको सहायता अझै छ, त्यसमा नेपाली सेनाको उपस्थिति प्रभावशाली छ,’ डा. मक्वेगेको मूल्यांकन छ ।

पुरस्कारको निर्णयपछि डा. मक्वेगेको थप सुरक्षाका लागि उनी कार्यरत अस्पतालमा समेत सुरक्षा दिइरहेको प्रवक्ता सहायक रथी गोकुल भण्डारीले जानकारी दिए ।

(कोगोस्थित राष्ट्रसंघीय मिसनमा खटिएका नेपाली सेनाको सहयोगमा)

पारिश्रमिकमा महासंघको आपत्ति

काठमाडौं (कास)- नेपाल पत्रकार महासंघले सञ्चारकर्मीको न्यूनतम तलब पारिश्रमिक निर्धारण समितिको सिफारिसभन्दा कम वृद्धि गरिएकामा आपत्ति जनाएको छ ।

समितिले श्रमजीवी पत्रकारको पारिश्रमिक ५० प्रतिशत बढाउन सिफारिस गरे पनि सरकारले २५ प्रतिशत मात्र बढाएको थियो ।

‘महासंघ, श्रमजीवी पत्रकार, मिडिया सञ्जालक र सरकारी पक्षसमेत रहेको न्यूनतम पारिश्रमिक निर्धारण समितिले श्रमजीवी पत्रकारको न्यूनतम पारिश्रमिक २९ हजार ५ सय बनाउन गरेको सिफारिस जत्थाउँदै २४ हजार ५ सय रूपैयाँ मात्र बनाउने सरकारको निर्णयप्रति महासंघ दुख प्रकट गर्छ,’ महासचिव रमेश विष्टद्वारा बिहीबार जारी विज्ञापितमा छ ।

महासंघले समितिको सिफारिसअनुसार न्यूनतम पारिश्रमिक पुनरावलोकन गर्न सरकारसित माग गरेको छ ।

केही सञ्चारमाध्यमले श्रमजीवी पत्रकारलाई समयमा पारिश्रमिक उपलब्ध नगराएकामा समेत महासंघले आपत्ति प्रकट गरेको छ ।

‘विजयादशमीअगावै श्रमजीवी पत्रकारको बाँकी पारिश्रमिक उपलब्ध गराउन र श्रमजीवी पत्रकार ऐन कार्यान्वयन गर्न गराउन महासंघ सञ्चारमाध्यम र सरकारलाई आग्रह गर्छ, श्रमजीवी पत्रकार ऐन लागू नगर्ने सञ्चारमाध्यमविरुद्ध महासंघ कठोर ढंगबाट प्रस्तुत हुन बाध्य हुने स्पष्ट पार्न चाहन्छौं,’ विज्ञापितमा छ ।

Mahindra
Rise.

AGNI
GROUP

“ शुभ यात्रा ”

यो दशैंमा तपाईंको यात्रा शुभ रहोस् ।

विमानस्थल सफ्टवेयरमा बारम्बार समस्या

काठमाडौं (कास)- त्रिभुवन अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थलस्थित अध्यागमन कार्यालयको सफ्टवेयर बारम्बार विग्रिएपछि अध्यागमन अधिकारीहरूले रेकर्ड नै नराखी यात्रुलाई प्रस्थान अनुमति दिएका छन् । गत सोमबार दिउँसो १ बजे करिव एक घण्टासम्म नेपालबाट विदेश जाने यात्रुको रेकर्ड राख्ने इमी सफ्टवेयरले काम गरेको थिएन ।

यात्रुको लामो लाइनमा रहेका बेला अचानक पीआरएम अर्थात् पासपोर्ट रिडेवल मेसिनमार्फत इमी सफ्टवेयरमा डाटा इन्ट्री गर्ने काम बन्द भएको थियो । यात्रुको चाप र त्यही बेला सफ्टवेयरमा खराबी आएपछि अध्यागमन अधिकारीले सामान्य जाँच र पासपोर्ट पढेर प्रस्थान अनुमति दिएका थिए । एक अध्यागमन अधिकृतका अनुसार सफ्टवेयर बारम्बार ह्याङ हुने समस्या नौलो होइन । उनका अनुसार हरेक साता कुनै न कुनै समय सफ्टवेयरले काम गर्न छाड्छ । प्राविधिक समस्याका कारण यस्तो बेला नेपालबाट विदेश जाने

यात्रुको जानकारी राख्न नसकिने ती अधिकृतले बताए ।

‘पाँच/छवटा पासपोर्ट स्क्यान गर्नेबित्तिकै सफ्टवेयर ह्याङ भइहाल्छ,’ उनले भने । सुरक्षाका हिसाबले सबैदैनशील अध्यागमनमा देश छाड्नेको विवरण अद्यावधिक नहुँदा सुरक्षा चुनौती बढ्न सक्छ । विमानस्थल सुरक्षामा खटिएका एक उच्च सुरक्षा अधिकारीका अनुसार सफ्टवेयरमा समस्या आएका

सफ्टवेयर प्रयोगमा ल्याइरहेको छ । तर प्रयोगमा आएको केही महिनादेखि नै सफ्टवेयरमा बारम्बार समस्या आउने गरेको विमानस्थल अध्यागमनका अधिकृतहरू बताउँछन् ।

विमानस्थल अध्यागमनका प्रमुख अधिकृत राजेश पौडेलसँग पनि सफ्टवेयरमा बारम्बार समस्या हुने गरेको अनुभव छ । पासपोर्टमा उल्लेखित डाटा खिच्ने, प्रस्थान र आगमनको समयसहितको रेकर्ड राख्ने सफ्टवेयरमै समस्या आएपछि अध्यागमनका डेस्क अधिकृतहरू समस्यामा पर्ने गरेका छन् । प्रमुख अधिकृत पौडेलले भने, ‘सफ्टवेयर विग्रेका बेला के गर्ने ? सेवा रोकौं क्षमतामा प्रश्न उठ्ने, विना प्रविधिको सेवा दिँदा कर्मचारी आशंकाको घेरामा पर्ने सम्भावना हुने ।’ अधिकृत पौडेलले सफ्टवेयरको समस्याबारे अध्यागमन विभागमा बारम्बार कुरा राखे पनि समस्या समाधान नभएको सुनाए । उनले भने, ‘सफ्टवेयर विग्रेका बेला अनधिकृत काम हुने खतरा सधैं रहने भयो तर के गर्ने उपाय छैन ।’

सफ्टवेयरमा समस्या आउँदा यात्रु रेकर्डबिना विदेश उड्छन्

बेला देशभित्रै कुनै अपराध गरेका वा शंकास्पद सूचीमा रहेकाहरू पनि खुसक देश छाड्ने खतरा हुन्छ । विमानस्थल अध्यागमनमा यात्रुको रेकर्ड राख्ने काममा समस्या उत्पन्न भए पनि सन् २०१४ अगस्टदेखि अध्यागमन विभागले इमी अर्थात् इमिग्रेसन

Celebrate with us

THE GLENLIVET CHIVAS Ballantine's ABSOLUT.

Celebrate Responsibly

यो दशैं-तिहारमा जित्नुहोस् लाखौंको नगद उपहार

Berger paint express

यसपालीको दशैं-तिहारमा बर्जरले घर रंगाउनुहोस् १०० वर्ग फिट डिजाइनर वाल फिनिश सितैमा पाउनुहोस् र घरको शानदार फोटो अपलोड गरी बर्जर पेन्ट एक्सप्रेसको नगद पुरस्कार जित्नुहोस् ।

विस्तृत जानकारीको लागि नजिकको बर्जरको डिलरहरूमा सर्म्पर्क गर्नुहोस् ।

To register by SMS Type <berger> and send to 33377

Toll Free No 1660-01-23434 (NTC) 980-157-1001 (Ncell)

काठमाडौंको नयाँ बसपार्कमा दसैँ मनाउन गाउँ फर्कन लागेका यात्रु । यस वर्षको नेवरात्रि बुधवार आरम्भ भएपछि देशका विभिन्न स्थानमा जाने यात्रुको बसपार्कमा भीड लाग्न गरेको छ । सरकारले यातायात क्षेत्रको सिङ्किङ अन्त्यको घोषणा गरेको महिना बितिसकदा पनि सर्वसाधारणले भने सहज यात्रा गर्न नपाएको गुनासो गर्दै आएका छन् ।

तस्विर : कविन अधिकारी / कान्तिपुर

तस्विर : कविन अधिकारी/कान्तिपुर

त्रिचन्द्र व्याम्पस
पुनर्निर्माण हुने

काठमाडौँ (कास)- मुलुकको पुरानो कलेज त्रिचन्द्र क्याम्पस पुनर्निर्माण हुने भएको छ ।
तत्पश्चात्सन्ति राष्ट्रिय पुनर्निर्माण प्राधिकरणले भूकम्पबाट क्षतिग्रस्त संरचनाको पुनर्निर्माण तथा गुरुयोजना तयारी छलफल अर्थ बढाएको छ । विहीवार प्राधिकरणका प्रमुख कार्यकारी अधिकृत शुशील ज्ञवाली नेतृत्वको टोलीले त्रिचन्द्र क्याम्पसका प्रमुखसहितको टोलीसित छलफल गरेको हो ।

‘त्रिचन्द्र क्याम्पसको एउटा
बहुत गुन्योजनासहित पुनर्निर्माण
गर्नेबारे छलफल भएको छ,’
प्राधिकरणद्वारा बिहीवार जारी
विज्ञप्तिमा छ, ‘रानीपोखरीसँगै
रहेको त्रिचन्द्र क्याम्पसको
ऐतिहासिक भवनको संरक्षण
गरी उपयोगमा ल्याउने तथा
क्याम्पसको पुनर्निर्माणलाई
समन्वयात्मक ढंगले अघि बढाउने
प्रस्ताव भएको छ ।’

छलफलमा क्याम्पस प्रमुख
प्रदीपबहादुर न्यौपाने, क्याम्पसका
भूगर्भ विभागका प्रमुख
अनन्तप्रसाद गजुरेल, मेघराज
ढकाल, रमेश थापालगायत
सहभागी थिए ।

स्कूल बनाउन सत्तल मासिदै

■ **दामोदर न्यौपाने** (काठमाडौं)

राजधानीको एक स्कूले धार्मिक महत्त्वको सत्तल मासेरु विद्यालयको स्थ भवन बनाउने योजना बनाएको छ । कालिमाटीस्थित निलबाराही मन्दिर क्षेत्रको नाममा रहेको एउटा सत्तल मासेरु नयाँ भवन बनाउने योजना अघि बढेको हो । त्यहाँ तीन सत्तल छन् । मन्दिरका गुटियारको विरोधका कारण विद्यालयको योजना सफल भने भएको छैन । 'स्कूलमा विद्यार्थी बढ्दै गए', विद्यालयकी प्रधानाध्यापका डा. जानुका नेपालले भनिन्, 'कतै ठाउँ पाइन । म पनि सम्पदाप्रेमी छु । मास्त्र मन त छैन । केही नगरोपछि के गर्नु ? सम्पदाभन्दा त स्कूलै महत्त्वपूर्ण हो । कतै ठाउँ पाइयो भने अन्तै बनाउँछु । यसका लागि विद्यालय व्यवस्थापन समितिसँग कुरा राख्छु ।'

२०१० सालमा बर्कल मुक्तिनाथ भाले खोलेका हुन् जो विद्यालय । टोनामा स्कूलको आश्रयस्थलमा महसुस गरेर गुडियारले बाह्रका तीनवटै सतलमा पढाउन अनुमति दिएका थिए । 'सतलभन्दा स्कूले महत्त्वपूर्ण ठानेर पढाउन अनुमति दिए हाम्रो पुबाले,' स्थानीयवासी पहिले तुलाधर भन्छन्, 'पहिला सतलमा पढाउँथे । सतल उनीहरूकै भयो । पछि स्कूलमा माथि संचालन भयो । हामीले हाम्रो सांस्कृतिक गर्तिविधि हुने चोर दिए । चौरमा हाम्रो कुरा डाढा केही भनौ । अहिले त सतले भक्काइदिने कुरा पो गर्छन् । यो हाम्रो सांस्कृतिकमाथि ठाडो अतिक्रमण हो ।' नीलवाराही

नीलबाराही माविले भत्काउने योजना बनाएको नीलबाराही सत्तल ।

तस्विर : दामोदर

मन्दिरको उत्तर, दक्षिण र पश्चिमातिर सत्तल छन् । त्यसमध्ये दक्षिणको एक तला मन्दिरका गुठियारलाई दिइएको छ । अरु सत्तल अहिले पनि विद्यालयले प्रयोग गरिराखेको छ । उत्तरको सत्तलको माथिल्लो तलामा पुस्तकालय संचालन गरिएको छ । तल्लो तला भने भाडामा दिइएको छ । भाडामा दिइएको कोठामा स्यानिङ चलाइएको छ । विद्यालयले यही सत्तल

भत्काएर स्कुल बनाउने योजना बनाएको हो। सतल भत्काएर स्कुल बनाउन पुर्निर्माण प्राधिकरणले वजेट समेत दिइएको प्राधान्याध्यक्ष नेपालले जानकारी दिइन्।
 “६ कोठे भवन बनाउन वजेट स्वीकृत भइसकेको छ।”
 उनीले भनिन्, “यो योजना दुई वर्षको लागि हो। दुई वर्षपछिभन्दा भवन बनाउन सकिएन भने रकम फिर्ता जान्छ। फेरि पैसा जुटाएर भवन बनाउन मुस्किल

हुन्छ। त्यही भएर यो सत्तल भत्काएर अर्को बनाउने, अनि त्यसको तल्लो तलाचाहिँ गुठियारलाई नै प्रयोग गरी दिने योजना बनाएका छौं। तर गुठियार मानेका छैनन्।

विद्यालयले यो सतल भक्ताउन नदिने भए पश्चात्मातृको चौरपा मर्मा वनाउन तयार भएको बताएको छ । चौर पाण्डुवारले दिन मानेका छैनन् । चौरपा नेवार समाजका थुप्रै जातीको कृष्णपात्र गे ठा भएका यसलाई यो मारुन् गुठियाहार मानेका छैनन् । यहाँ धेरैको शक्तिपिठ छ । नीलवारगरी गुठिका सबै वारिबल महर्जन भन्नुन्, '१० नम्बर बडाबाटा देउता ल्याएर विराजमान गर्ने ठाउँ हो यो । यहाँ धेरै जातीले देवाली राख्छन् । यस्तो महत्त्वपूर्ण ठाउँ मान्नु ? यस्तो हुन नपाई दिनेनौ ।' यहाँ महर्जन, शाक्य, रजिजतवार, नापित, नकमी लगायतका कुलदेवता छ ।

यहाँ दसैँर पाहाचयँ पर्वमा ठूलो मेला लाग्छ ।
 दसैँमा नवमीको दिनमा खुट्टा जात्रा लाग्छ । काहिटीको
 अगामघरवाट खटमा राखेर देवता यहाँ ल्याइन्छ ।
 देवताको छिद विष्णुमाती नदीवाट तान्नुहुँ । त्य त्यहाँवा
 तारिए पनि अधिपछि हिँडेन सबैजना नदी तर्न सबैदैनन्
 त्यही भएर उनीहरूका लागि काठको अस्थायी पुल
 बनाइने चलन छ । जात्रा सिकिएको छिद काठको पुल
 भिक्ने भन्छन् छ । यसरी भिक्नेकाठ दक्षिणतिरको
 सतलको माथिल्लो तलमा राख्ने चलन थियो, महर्जन
 भन्छन्, 'त्यो ठाउँमा अहिले स्कुलको प्रासासिक काम
 हुन्छ ।' अहिले काठको पुल राख्ने चलन भने हराएको
 छ । त्यो ठाउँमा फलामको पक्की पुल बनेको छ ।

हिवलचियर प्रयोगकर्ता लक्षित माइक्रो

काठमाडौं (कास)- अपांगता भएका अन्य व्यक्तिभैँ हृवलचेयर प्रयोगकर्ताका लागि पनि कतै आवश्यकता पर्नु सहज हुन्न । उपत्यकामा मात्र होइन बाहिर पनि फुटपाट र सडकको अवस्था निकै नाजुक छ । यही समस्यालाई मध्यनजर गर्दै 'हाइड्रोलिक लिफ्ट' जडान गरिएको हायस भ्यानको बिहीवार उद्घाटन गरिएको छ ।

अपंगता भएका व्यक्तिहरूका लागि स्वावलम्बन जीवन पद्धति सस्था (सीआईएल नेपाल) ले नेपालमै पहिलपल्लव यस किसिमको हाइड्रोलिक लिफ्ट प्रयोग भएको दाबी गरेको छ। 'अहिले त हाम्रा संस्थाका सदस्य नै पहिलो प्राथमिकतामा छन्। तर यसको प्रयोगलाई व्यापक बनाइनु आवश्यक छ,' प्रयोगावर उद्धान्त कार्यक्रमपछि संस्थाका अध्यक्ष गणेश केसीले भने, 'हिबलचियर प्रयोगकर्तालाई यात्रामा यसले निक्कै सजज हुन्छ। निजी वाहनमा मात्र होइन, सार्वजनिक यातायातमा पनि यसको प्रयोग हुनुपर्छ।'

गत वर्ष कोरियन संस्थाले १६ सिटे उक्त भ्यान उपलब्ध गराएपछि अस्ट्रेलियन संस्थाको सहयोगमा त्यसमा लिफ्ट जडा गरिएको हो। हाइड्रोलिक लिफ्टको मूल्य कतानै सातौं लाख भार छ। यसलाई अन्य सवारीसाधनमा पनि जोड्न सके हिबलचपर प्रयोगलाई एउटा न्यूनले गाडीमा केल्लिचपर र अर्कोले तान्नुपर्ने स्थिति बन्ने कुरा बताउछन्। 'एउटा पर्यटन कम्पनीले पनि केही दिन भाडामा दिन मौखिक आग्रह गरेको छ।' अग्रगता भएका पर्यटकलाई घुमाउन काम लाग्छ,' केसीले भने।

mi.com/np
www.facebook.com/XiaomiNepal

XIAOMI WISHES YOU A VERY HAPPY DASHAIN

Redmi 6A

Desh ko Naya Smartphone

Rs. 12,999/-
2GB RAM + 16GB Storage

Redmi 6

Dual camera, octa-core speed

Rs. 16,499/- **Rs. 18,499/-**
3GB RAM + 32GB Storage 3GB RAM + 64GB Storage

Mi A2 Lite

Dual camera, two-day battery

Rs. 20,999/- **Rs. 24,499/-**
3GB RAM + 32GB Storage 4GB RAM + 64GB Storage

Mi A2

Picture Perfect Photos

Rs. 30,999/-
4GB RAM + 64GB Storage

5.45" HD+ IPS
LCD Display

13MP
f/2.2 Aperture

3000mAh Battery

Helio A22
Quad-core 2.0 GHz

5.45" HD+ IPS
LCD Display

12+5MP
Dual Camera

3000mAh Battery

Helio P22
Octa-core 2.0 GHz

5.84" FHD+ IPS
LCD Display

12+5MP
AI Dual Camera

4000mAh
Two-Day Battery

Snapdragon 625

5.99" FHD+ IPS
LCD Display

12+20MP
f/1.75 Aperture
Sony Sensors

20MP Front Camera
AI Beautify 4.0

Snapdragon 660

सम्पादकीय

कसैको नहोस् यस्तो मरण

बसभित्र खुट्टा टेक्ने ठाउँ नभेटेपछि, परिचालक छूतमा चढ्ने भन्याडमा भुन्डिए । एक घन्टापछि बस गन्तव्यमा पुगेर रोकियो । सबै यात्री भरेर आआफ्नो घर लागे । बस चालक पनि भरे । परिचालकलाई खोजे, भन्याड र छतमा पनि खोज्दा नभेटेपछि बसपार्क चाहारे ।

असोज २३ गते साँफ पुरानो बसपार्कबाट भक्तपुर सरस्वतीखेल जाने बस छुटेको थियो । बसपार्कमै भरिएको बस ठाउँ ठाउँका बिसेसीमा पनि रोकेर यात्री चढाउँदै अघि बढ्यो । बस खचाखच भरिनलाई चाडवाड आउने पदैँन । यो हरेक दिनको कहानी हो ।

भोलिपल्ट बिहान महानगरीय प्रहरी वृत्त थिमीले चालकलाई बोलायो । प्रहरीले उनलाई त्रिवि शिक्षण अस्पताल पुर्‍याएर शव देखायो । उनकै सहयोगी भएको सनाखत भयो । तर चालकलाई परिचालकको नाम, ठेगाना केही थाहा थिएन ।

सिन्धुपाल्चोक, बार्दबिसे, खनियावासका १८ वर्षीय मनिष तामाङ तीन महिनाअघि मात्र उक्त बसमा परिचालक भएका थिए । उनी त्यस साँफ छत उक्लने भन्याडबाट खसेर सडकमा बन्नेको यात्री र चालक कसैले पत्तै पाएनन् । करिब ७ मिनेट उनी सडकमा छट्पटिइरहे । सडकमा आवतजावत गर्नेहरूले पनि वास्ता गरेनन् ।

सेवामा खटिँदा यसरी कसैको मरण नहोस् ।

चालक सवारी साधनको अगाडिको आरामदायी सिटमा बस्छन् । परिचालक दिनको १२ घण्टा अर्थात् बिहान फिर्समिसेदेखि भन्फे साँफसम्म उभिएर आधा ज्यान बसभित्र टाउको सहित आधा ज्यान भुयालबाट निकालेर यात्रीसित भाडा उठाउने गर्छन् । उनीहरू स्थायी जागिरे होइनन् । फेरिइरहन्छन् । रूखो र कडा मिजاسका हुनसक्छन् किनकि, तिनलाई जसरी हुन्छ बढी यात्री चढाउने, पैसा उठाउने, साहुराई बुझाउने, तेल हाल्ने र बचेको पैसाबाट चालक र आफू बाँड्ने प्रतिस्पर्धा हुन्छ । मौका मिले अलिअलि जोगाउँछन्, बाँकी फुमोस गर्छन् ।

उनीहरूको कुनै पहिचान हुँदैन । पोसाक पनि हुँदैन । न कागजात नै । न नियुक्ति पत्र न परिचयपत्र । गुमानमा जीवन । न स्वास्थ्य जाँच न सुरक्षा प्रशिक्षण । उनीहरूको जीवनलाई सडकका अप्‍यारा मोड र खान्दाखुडीले हरेक दिन जिस्काउने गर्छ ।

सामान्यतया एक दिनमा कति घण्टा उभिन हुन्छ ? पानी पिउने र पिसाब फेर्ने रूटिन के हुनुपर्छ ? शरीर बड्‍याएर बस्दा त्यसबाट स्वास्थ्यमा पर्नसक्ने असर के के हुन् ? धुलो, धूवाँको कुदुरीमण्डलमा हरएपर बेगमा हुर्किएका सवारी साधनमा भुन्डिएर यात्रा गर्दा परिचालकको भविष्य के होला ? के बस व्यवसायी र सरकारले केही सोचेका छन् ?

परिचालक सुरक्षावारे अहिलेसम्म कसैले केही गरेको छैन । ट्राफिक प्रहरीले गर्ने भनेको सम्भाइ बुझाइ हो । कहिलेकाहीँ चिट्ठ थमाइदिने । बसको ढोका बन्द गरेर चलाउनुपर्ने, भुयालबाट टाउको र शरीर बाहिर निकाल्न नपाउने, भुन्डिएर यात्रा गर्ने नपाउने नियम पालना गराउन खोज्छ, सबैँन । ट्याक्सी चालक भाइकोवसका चालक र परिचालकको पोसाक सुरु भएकोलाई दुर्घटना घटाउने उपाय मानिएको छ ।

सरकारले गर्नुपर्ने काम भने प्रस्टै छन् । पञ्जीकरण नगरी यातायात सवारी साधनमा परिचालक राख्न नपाउने नीति कार्यान्वयन भएको छैन । चालक परिचयपत्र अर्थात् लाइसेन्स दिँदा निजी र सार्वजनिक यातायात कुन चलाउने भनी छुट्टिएको छैन । सार्वजनिक यातायातको साधन चलाउने र सहयोग गर्नेलाई नैतिक र व्यावहारिक शिक्षा दिएर व्यावसायिक रूपमा सवारी साधन चालक परिचयपत्र दिने व्यवस्था छैन ।

छोटो दूरीमा चल्ने यातायातका परिचालक एक जनामात्र हुन्छन् जसले यात्रीसँग भाडा उठाउने, चालकको सेवा सुन्धुसा गर्ने र गाडी सफाइसमेत गर्छन् । उनीहरू बढी पेलिन्छन् । सुरक्षित भए, आँट गरे भने उमेर चढ्दै जाँदा लामो दूरीका साधनका परिचालककै आफ्ना चालकसित गाडी चलाउन सिक्छन् । त्यही भएर त चालकलाई ‘गुरुजी’ भन्ने नाम काड्न थालियो ।

परिचालकको रोजगारीवापत सेवा सुविधा सुनिश्चित गर्ने, सामाजिक सुरक्षा र पहिचान स्थापित गर्ने प्राथमिकता परेको छैन । पैसा पनि अमर्यादित जीवन पनि असुरक्षित । परिचालकको सुरक्षामा यातायात व्यवसायीहरू नै जिम्मेवार हुनुपर्छ । त्यसको निगरानीको जिम्मेवारी सरकारको । यातायात व्यवस्था विभाग र ट्राफिक प्रहरीको ।

हरेकको जीवनको उतिकै मूल्य हुन्छ, अरूको सेवामा खटिनेको अफ बढी । उनीहरूलाई पहिचान नगर्दा हाम्रो राज्यको अनुहारमा धूवाँ पोतिन्छ ।

माहुरी बनेकाहरूले पढ्नु

विश्वप्रकाश शर्मा कुनै पार्टीका प्रवक्ता होलान् । तर उनले प्रधानमन्त्रीलाई लेखेको प्रेमपत्र प्रतिपक्षले मात्र होइन, अहिलेसम्म सत्तापक्षको लागि माहुरी बनिरहेकाहरूले पनि ठिक समयमा गरिएको ठिक प्रश्नहरूको प्रहार भनी विश्लेशण गर्नेछन् । होला कहिँ कतै आफ्ना नजिककाको गलत सल्लाहको ओइरो प्रधानमन्त्रीको संयन्त्रले थेग्न नसकेको तर पनि दुई तिहाई त्यसमाथि धेरै ठूला कुरा सेफल्यान्डिङ भइसकेपछि, पनि रफ्तार कम भयो कि भन्ने प्रश्न उचित हो । अनि आफूले जिल्लाका प्रधानमन्त्रीलाई लेखिएको यो पत्र ओजानदार पार् । जनताका मनमा जुन-जुन प्रश्नहरू तरोतिंग छन्, त्यसलाई नै यिनले सुन्नाबका रूपमा पोखेका छन् । महँगी, शाण्ति सुखा, विमानस्थल, बुढीगण्डकी, हबमनटोटा, वाइड बडीलाई उदाहरण दिँदै सरकारप्रतिको जनताको नैराश्र्यतालाई पत्रले विस्फोट गरिदिएको छ । लेखक कुनै एक पार्टीको प्रवक्ताभन्दा पनि नेपालीकै प्रवक्ताजस्तो लाग्छ, यो पत्र पढेपछि ।

– **सुरेस खतिवडा**, *बुद्धशान्ति गाउँपालिका-५, फापा*

रहर कसको ?

नयाँ समाचार आयो । रामवीर मानन्धरले सांसद पदबाट राजीनामा दिए । त्यहाँसम्म ठिकै छ । पदमा बस्न इच्छा नहुनेले राजीनामा गर्न पाइन्छ । तर अर्को खबर पनि आयो । त्यो स्थानमा वामदेव गौतमलाई दिने अ्रे । सुन्दा अचम्म लाग्छ, के रामवीर र पार्टीले मिलेर मात्रै दिन सकिन्छ र ? अथवा कानुन सम्भव छ र ? फेरि मध्यावधि चुनाव गर्नुपर्ला । त्यो चुनावको सम्पूर्ण खर्च लेनेदेनदेखि आमचुनावमा जस्तै मतदाता खरिद-बिक्रीसम्मका हंगामा र औपचारिक प्रचार-प्रसारसम्म हुने फाल्नु खर्च पार्टीले गर्ने कि वामदेवले गर्ने ? यो प्रश्न सम्बन्धित क्षेत्रले मात्रै होइन, सम्पूर्ण देशवासीले गर्नेछन् । यसको उत्तर कसले दिने ? वामदेवलाई यो रहर कताबाट आयो ? कतै मनमोहन सरकार हालेर एमाले फुटाएर वामदेवलाई वनाइदिने सपना देखाएर करोडौं खर्च गर्ने अत्यक्त गिरोहले उचालेर पुनः पछर्न खोजेको हो कि भनेर जनताले प्रश्न गर्ने बेला भएर र ? वामदेवले सोचेर मात्रै घोषणा गर्नुपर्छ । के पार्टी र जनताको सेवा संसद बाहिर बसेर गर्ने सकिँदैन र ?

लोकेतन्त्रमा मपाईवाद

ध्रुव कुमार

विश्व राजनीतिमा उदारवादी लहर थामिएको छ । निर्वाचनकै माध्यमद्वारा थुप्रै मुलुकमा अनुदारवादी राजनीतिक नेतृत्व स्थापित हुनुले एकातिर प्रतिस्पर्धात्मक निर्वाचनको अभ्यास शंकास्पद हुनथालेको छ । अर्कोतिर नैतिकहीनता राजनीतिक नेतृत्व वर्गको चरित्रिक गुण भएकाले मानवीय मूल्यमा ह्रास आई लोकतान्त्रिक पद्धति क्षीण भएको छ । जस्तै- धुमधामसित गान्धी जयन्ती मनाइने लोकतान्त्रिक भारतमा अचेल गोड्सेको प्रतिछाया शासकीय नेतृत्वमा हावी भएको छ । भारतीय स्वतन्त्रता संग्रामका अग्रणी गान्धीको अहिंसात्मक आन्दोलनको सन्देश विश्वभरि छरिएको छ । उनका अनुयायीको कतै कुनै कमी छैन । तर मोदीले गान्धीलाई ‘राम नाम’ ओढाइदिनुसितै इतिहासको नवलेखन सुरु गरेका छन् । वैचारिक बहुलतामाथि चुकल ठोक्दै मुलुकलाई धर्मान्धको बन्धकी बनाएका छन् । विद्यमान भारतीय राजनीतिक परिस्थिति सन् १९५५ को घोषित आपत्कालीन अवस्थामन्दा बढी त्रासदीपूर्ण रहेको विख्यात इतिहासकार रोमिला थापरको अनुभव छ ।

अन्ध्रभन्दा दक्षिण एसियाली मुलुकहरूमा भारतीय लोकतन्त्र उत्तरक तथा अनुकरणीय अभ्यास भएको छ । यस क्षेत्रमा भारतको भौगोलिक अवस्थितिकै कारण त्यहाँको सामाजिक, आर्थिक र राजनीतिक घटनाक्रमबाट छिमेकी राष्ट्रहरू अछुता रहन सक्दैनन् । भारतमा मोदीको वर्चस्वसितै हाम्रा उत्तरी छिमेकी साम्यवादी चीन निकट भविष्यमै विश्वको प्रमुख आर्थिक शक्तिराष्ट्र बन्ने प्रक्षेपण छ । यसले गर्दा उदारवादी लोकतन्त्र र आर्थिक विकास बीचको अक्षुण्ण नाता शंकास्पद मात्र नभई बहुदलीयभन्दा एकदलीय व्यवस्था बढी उपयोगी सिद्ध हुने, त्यसैले शक्तिशाली नेतृत्वप्रति नै सर्वसाधारण आकर्षित हुने दृष्टिकोणले प्रश्रय पाउंदा हाम्रो राष्ट्रिय नेतृत्वसमेत प्रभावित भएको छ ।

शक्तिको मद र मातकै कारण भारतमा दिल्ली सरकारले कृष्णमा डुबेका किसानको बृहत च्याली सीमामै रोकेर तिनका माग केन्द्रमा ठोक्किन दिएन । केन्द्रको मोदी सरकारले भने आफ्नो ४ वर्षे कार्यावधिमा पुँजीतिरहरूले विभिन्न बैकबाट लिएका ३ लाख १६ हजार करोडको कृष्ण माफ गरिदिएको छ । (दि वायर १६ असोज २०ॡ५) । यसले भारतीय लोकतन्त्रमा शासकीय शक्तिको अथाह दुष्ययोगकै चित्रण गर्छ । लोकतन्त्रको उदारमना मूल्य र मान्यतामा निरन्तर प्रहार हुने क्रम महाशक्ति राष्ट्र अमेरिकामा राष्ट्रपति ट्रम्पको उदयपछि भनै बढेको छ । ट्रम्प र उदारवाद दुई विपरीत ध्रुव भएका छन् । उनको अलोकतान्त्रिक क्रियाकलापले विश्व राजनीतिक संरचना अविश्वसनीय तवरले संकमित भएको छ । यसले चिनियाँ नेतृत्वकै आकर्षण बढाइदिएको छ । जुन व्यवहारमा समेत भ्रष्टाचारविरुद्ध कृतसंकल्पित र विकासप्रति प्रतिबद्ध छ ।

राजनीतिक वृत्तमा लोकतन्त्रको ह्रास हुनुको प्रमुख कारण महत्वाकांक्षी नेतृत्वबाट राज्यसत्ताको केन्द्रीकरण, वैयक्तिक लाभका लागि राज्यसंयन्त्रको निजीकरण, शक्ति पृथकीकरण अभ्यासको अपहेलना साथै प्रेस स्वतन्त्रतामाथि अंशुश कस्नुलाई लिइन्छ । यो प्रवृति नेपालमा नजानिंदो पाराले मौलाउँदछ । यिनै विकृतिका कारण संसदीय व्यवस्था धरापमा पर्दैछ । संसदको परिसंस्कृत तथा परिपक्व भूमिका सर्वत्र चासोको विषय भए पनि जनप्रतिनिधिहरूको उक्त संस्थाले आफै औपचारिक पूर्ण्ट गर्नसकेको छैन । संसदीय अभ्यास सदैव कर्मकाण्डी र फिलतो रह्यो । संसर अधिवेशन बेला पहिलो पक्तिमा आसिन हुने प्रभावशाली सांसदहरूको कुर्मी प्रायशः खाली हुने गरेको छ । संसदीय समितिको बैठकसमेत कोरम नपुगेर स्थगित भएको उदाहरण छ । सर्वसाधारणलाई प्रत्यक्ष लाभ हुने महत्त्वपूर्ण विधेयकहरू पारित हुँदैनन् । तर विधायिकाका सांसदहरूले स्थानीय विकास खर्चकै नाममा पनि बर्षीन करोडौंको सुविधा लिन भने चुक्दैनन् । सांसदहरू विधायक हुनुभन्दा विकास हुनु नै आफ्नो संचकर काम ठान्छन् । विकासको माध्यमबाटै जनताको सम्पर्कमा रहनुपर्ने कर्णप्रिय तर्क गर्छन् । तर प्रश्न के भने केन्द्र विधायिकामा चुनिएका तथा मनोनीत सांसदहरूले स्थानीय विकासको जिम्मेवारी वहन गर्ने हो भने स्थानीय सरकारको आवश्यकतै किन पर्थ्यो ?

प्रतिनिधिसभा जनताद्वारा चुनिएकाहरूको संस्था भएकाले लोकतन्त्रमा सरकारले जनप्रतिनिधित्व गरेको मान्यता राख्छ । प्रत्यक्ष निर्वाचनद्वारा प्रतिनिधि चुनिने क्रममा राज्यले ठूलो धनराशि

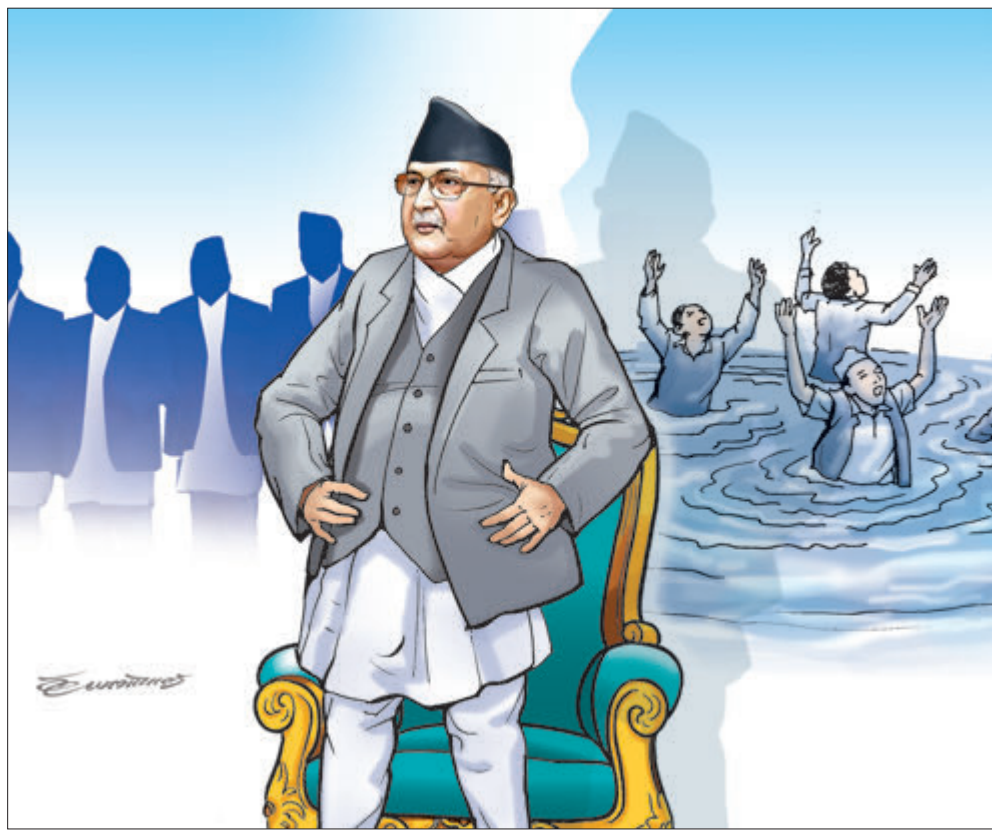
पाठक मञ्च

अलमलमा शिक्षा प्रणाली

- अभिभावकको अविश्वास :** २०६९/७० देखि २०ॡ३/ॡ४ को ५ वर्षमा सार्वजनिक शिक्षाबाट करिब ५ लाख विद्यार्थी पलायन भएका थिए भने २०ॡ४/ॡ५ को एकै वर्षमा करिब ९ लाख विद्यार्थी सार्वजनिक विद्यालयमा घटेको देखिन्छ । यो सरकारी शिक्षाप्रति अभिभावकको अविश्वास हो ।
- अपनत्वको अभाव :** सार्वजनिक शिक्षा कसको ? यो प्रश्न अनुत्तरित छ । न समुदायको न सरकारको । कारखाना मजदुर, यातायात मजदुर र घरेलु मजदुरका सन्तान, सिमान्तकृत एवं गरिबका सन्तानजस्ता हुँदा खानेमात्रै पढ्ने थलो बनाइएको छ, सरकारी शिक्षा । त्यसैले यसप्रति सरकारको पनि अपनत्व देखिएन ।
- अधिक केन्द्रीकरण :** नेपालको संविधान २०ॡ२ को अनुसूची-८ बमोजिम विद्यालय शिक्षा स्थानीय सरकारको दायित्वभित्र परिसकदा पनि स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन, अनिवार्य तथा नि:शुल्क शिक्षा ऐन र संघीय शिक्षा ऐनका मस्यौदासमेत केन्द्रीकृत शिक्षा प्रणालीको पक्षपोषण गर्न उद्यत देखिन थालेपछि सरकारी शिक्षा घर न घाटको हुने भएको छ ।
- अलपत्र शिक्षक व्यवस्थापन :** २०ॡ२ सालदेखिको अलपत्र शिक्षक व्यवस्थापन अहिले पनि जस्ताको तस्तै छ । दरबन्दी मिलान गर्न नसकाले विद्यार्थी थोरै भएका वा नभएका विद्यालयमा शिक्षक थुप्रने र बढी भएका विद्यालयमा नपुग हुने रोग एकातर्फ छ भने ६२ हजार शिक्षक अपुग देखिएका छन् ।

सेनाका लडाकुको समायोजन, स्वेच्छिक अवकाश, पुनःस्थापन भयो, तर पीडित शिक्षकहरूलाई घर न घाटको बनाइयो ।

खर्चन्छ । हामीकहाँ प्रदेश तथा केन्द्रीय प्रतिनिधि चयनका निम्ति १२ अर्बभन्दा बढी रकम खर्चेको तथ्यांक छ । तर अर्कै प्रदेश सरकारले आकार लिएको छैन । केन्द्रमा प्रतिनिधिसभा गतिहीन रहेकाले कतिपयले सांसद नाबुस छन् । पार्टी हृवप विकल्परहित हुनाले विवेक बन्धक राष्ट्रपुर्ने वाध्यताले हामीसित अति नै नमिठो संसदीय अभ्यासको अनुभव पनि छ । चाहे त्यो टनकपुर सन्धिमा होस् वा एकीकृत महाकाली सन्धिको संसदमा अनुमोदनकै सन्दर्भमा होस् । हुन त संसदले सरकार चलाउँदैन । सरकारले चालेको प्रत्येक कदमको सूक्ष्म अवलोकन, अनुसन्धान, अध्ययन अनि समीक्षा भने गर्छ । गल्ती सच्याउन र सही बाटोमा हिँड्न निर्देशित गर्छ । किनकि कार्यकारी संसदप्रति नै जवाफदेही हुन्छ । के यस्तो हुनसकेको छ ? कार्यकारी विधायिकाको नियन्त्रणमा छ ? कि मन्त्रीले संसदीय समिति बैठकमै सांसदहरूलाई हफ्काउने चलन चलेको छ ? समितिको सुझाव र निर्देशनमा चल्नुपर्ने सम्बन्धित निकायका मन्त्रीको दबाव अनुसार समितिले निर्णय फेर्नु लोकतन्त्रको अवमूल्यन हुनु हो । विडम्बना त समितिका सदस्यहरूले कुनै प्रतिवाद गर्न नसक्नु मन्त्रीको प्रभुत्ववादी आचरणमात्र नभई सांसदहरूको समर्पणवादी चरित्र पनि

उदागिएको छ । एकातिर संसदीय समितिमा मन्त्रीको रजाई देखियो, अर्कोतिर राज्यव्यवस्था समितिमा त्यसको अध्यक्षको । त्यहाँ पत्रकारहरू निषेधित भएका छन् र अपारदर्शिता बढेको छ । लोकतन्त्र निसासिएको छ ।

सरकारको कार्यशैलीको कटुआलोचना प्रतिपक्षबाट नभई सत्तापक्षकै वरिष्ठ नेता तथा पूर्वप्रधानमन्त्रीले प्रतिनिधिसभाको रेस्टुमबाट गर्नु १३३ दिनसम्म चलेको वर्षे संसद अधिवेशनको उल्लेखनीय पक्ष छ । मन्त्रीहरूलाई देश र जनताले भोगिरहेको समस्याप्रति संवेदनशील भईदिन आग्रह गर्दै माधवकुमार नेपालले सरकारले भ्रष्टाचारीलाई पुरस्कृत गरेको, निर्मला पन्तको बलात्कारपछि, हत्या र एसिड आक्रमणजस्ता जघन्य अपराधको रोकथामप्रति उदासीन रहेको भर्त्सना गरेर जनमानसमा व्याप्त असन्तुष्टि संसदमा पोखे । यसको चर्को प्रतिध्वनि न्युयोर्कसम्म पुगेछ । संयुक्त राष्ट्रसंघको महासभामा व्यस्त प्रधानमन्त्री ओलीले स्वदेश टेक्नासाथ विमानस्थलमै सरकारको आलोचनाप्रति विर्मति राख्दै ‘यो सरकार ५ वर्षसम्म टिक्छ’ भनी जसरी उद्घोष गरे, त्यसले उनको मनमा चिसो पसेको तथ्य भने लुकेन । उनी अर्को चुनाव जितेर भन्नु बलियो सरकार बनाउने भन्छन् । यो सम्भव छ ? ओलीले भनेजुगुलामा मुद्दो, कम्बोडियामा हुनसेन र रूसमा फुटिनले जसरी चुनाव जितेका पनि होइनन् । तर उनले मुलुक ७ महिनामा मात्र गरिव भएको हो ? ७ महिनामा मात्र बाटाघाटा नवनेका हुन् ? भनी आलोचकहरूलाई प्रतिप्रश्न गरेर आफ्नो अनुदा छविंसितै

सरकारको अकर्मण्यतालाई छेपि जसरी प्रयास गरे, त्यसप्रति जनता सहमत हुन सक्दैनन् । उनको यस्तै बोली र व्यवहारले उपलब्ध ५ वर्षीय वैधानिकतामा समेत आँच आउन सक्छ ।

मानवीय कमजोरी सबैमा हुन्छ । ओली अपवाद होइनन् । तर उनी सार्वजनिक व्यक्ति हुन् । अफ्न देशकै प्रधानमन्त्री । उनी मुलुकभित्र मात्र होइन, बाहिर पनि सरोकारवालाको निगरानीमा हुन्छन् । दुवै छिमेकीका शक्तिशाली तर अनुदारवादी नेतृत्वका निम्ति ओली ग्राह्य नै छन् । तर अराजकताबाट आक्रान्त मुलुकको जनताका निम्ति उनको ग्राह्यता त्यतिबेला अपरिहाय हुन्छ, जतिबेला उनले सत्ताधिकार सट्पयोग गर्छन् । अन्यथा उनले ‘म भ्रष्टाचार गर्दिन, गर्न पनि दिन्न’ भन्दैमा भ्रष्टाचार निवारण हुने होइन । ठूलठूला भ्रष्टाचारको त कुरै छाडौं, गरिवी निवारण कोषको अनियमितता तथा वृद्धाश्रममा भएका भ्रष्टाचारमा संलग्न भ्रष्टाचारी को हुन्, त्यसबारे ओली अनभिज्ञ छैनन् । तर दण्डहीनता र उन्मुक्तिले गाँजेको मुलुकमा भ्रष्टाचार नै सदाचार भएको छ ।

अनि ओलीले के यी सबै ७ महिनाभित्र मात्र भएका हुन् त भनी ठाडो प्रश्न गर्ला ? जनतामा कस्तो प्रभाव पर्ला भनी सोच्नसम्म नसक्नु उनको अर्को विशेषता भएको छ । कुनै बेला उनी निकटकै

केही नेताले प्रधानमन्त्री दलाल र माफियाको चंगुलमा फँसेका छन् भन्ने सुन्दा ओलीले आफ्नो अल्ट्रस्करण छान्नुपरेको छ । कार्यालय पुग्ने कर्मचारीलाई दिनहुँ भ्रष्टाचार गर्दिन भन्ने सपथ गराउने प्रचारवाजीले सरकार हाँसोको पात्र मात्र भएको छ । यस्तो उटपट्याइ शक्तिशाली सरकारले गर्दैन । यस्तो व्यवहारले लोकतान्त्रिक मर्यादा खण्डित हुन्छ । न्युयोर्कबाट फिरेलगत्तै ओलीले सरकारले मुलुकभित्र र बाहिर कुनै गल्ती गरेको छैन भनी प्रेसलाई सूचित गरे । उनको मपाईवादको पछिल्लो सिकार भने सुस्तावासी भएका छन् । तिनका मर्का सुन्दै नसुगी, भेट्दै नभेट्ी बालुवाटारबाट अप्रमादित गरी फर्काइएका छन् । मपाईवादको अर्को नमूना काठमाडौँ- ७ बाट जितेका सांसद हटाई होरकालाई जिताउने चालवाजी भएको छ । निर्मला पन्त बलात्कार र हत्याकाण्डपछि थर्किएको सरकारप्रति जनविश्वासको पारो स्वाट्टै घटेको छ । समय सट्पयोग गर्न नचाहेँदा शक्तिशाली ओली स्वयं निरीहताका प्रतिमूर्ति बन्दैछन् । हुनसक्छ, दसैँ-तिहारको रसभ्रमले जनआकांक्षा सेलाउने अपेक्षा शक्तिका उपहासहरूले राखेका छन् । तर अब कार्यकर्तालाई अरिगाल बनाएर दमनचक्र चलाएर ओली सरकारले राहत पाउने छैन । जनता शासित र शोषित हुनु चाहँदैनन् । संघीय राज्य संरचनाभित्र मपाईवाद लाद्न खोज्नु र राज्याधिकार केन्द्रीकृत गरेर सर्वसत्तावादी हुने आकांक्षा पाल्नु यदि अन्य अर्थ नलागे ओलीले राष्ट्र, राज्य र राष्ट्रियताप्रति नै विश्वासघात गरेको ठहर्नेछ ।

राष्ट्रियताप्रति नै विश्वासघात गरेको ठहर्नेछ ।

लेखका लागि : article@kmg.com.np
प्रतिक्रियाका लागि : letter@kmg.com.np
<i>(लेख-रचना पठाउंदा सम्पर्क नम्बर अनिवार्य उल्लेख गर्नुहोला)</i>

क्रममा अवकाशमा परेका नेपाली सेना, नेपाल प्रहरी र सशस्त्र प्रहरीका सम्बन्धमा अध्ययन गर्न बनेको कार्यदल २०ॡ५ को प्रतिवेदन लागु भएन ।

म र मेरो नेपाल

तीर्थबहादुर श्रेष्ठ

मेरो सम्पूर्ण जीवनकाल १९९४ देखि २०५५ सालसम्म संक्रमण राजनीतिको छत्रछायाँमा बितेको जस्तो अनुभव भइरहेको छ। शैशव कालका बेला १९९७ सालको सहिद काण्ड सम्मनामा छैन। २००७ साल पनि 'जिन्दाबाद' र 'मुर्दावाद' भनेर उफ्रने बाहेक अरु केही भएन। त्यसपछि २०१७ सालसम्म पहाडीतर लागे। २०१७ सालमा वीपी कोइरालाको सरकारले जागिरे बनाइदियो। २०४७ सालमा गिरिजाप्रसादले ढाके बनाइदिए। ३० वर्षको जागिरे अवधिमा नेपाल धुमेर हेरे। नेपाली दिदीबहिनी, दाजुभाइलाई भेटेरै होमभेट गरियो। आजका दिनमा फर्केर हेर्दा त्यो नेपाल कहाँ पुग्यो र ती नेपाली कहाँ छन् भन्ने प्रश्नहरू मराजमा खेलिरह्छन्।

मेरो शैशव कालमा जति जनसंख्या नेपालभित्र थियो, अहिले उतिकै नेपाली नेपाल बाहिर छन्। किन ? काम र मामाको खोजीमा अरूको सेवा गर्न, नोकरी गर्न, चाकरी गर्न, गुलामी गर्न। उत्तम खेती, मध्यम व्यापार र निर्धन चाकरी भन्थे हाम्रा पूर्वज। त्यसको अर्थ जति सेवा क्षेत्रबाट कमाइ हुन्छ, त्योभन्दा बढी वाणिज्य र उद्योगबाट हुनुपर्छ। त्यसभन्दा अफ्र बढी आम्दानी कृषि र वन क्षेत्रबाट हुनुपर्छ। अर्थ व्यवस्थाको यो तीनतले मन्दिर (आर्थिक पिरामिड) स्थायी र दिगो विकासको मूल स्तम्भ बन्न सक्छ। हामीले हाम्रै भूमि व्यवस्था र आफ्नै माटोको उज्जनीबाट समृद्धि भित्र्याउन सक्नुपर्छ। हाम्रा स्रष्टा एवं द्रष्टाले राष्ट्रिय विकासका लागि कृषि क्षेत्रलाई अगाडि सार्दा तराई-मधेसमा अन्नबाली, पहाडमा फलफूल र तरकारी एवं हिमालमा पशुपालनको विकासलाई निर्देशित सिद्धान्तका रूपमा अवलम्बन गर्न सिकाफिर गरेका हुन्। यिनै तराई, पहाड र हिमाललाई अफ्र नियालेर हेर्न-बुझ्न सकेनौं र तिनका प्रकृति, परिवेश र प्रवृत्ति सम्मत विकास निर्माण गर्न सकेनौं भने हाम्रो राष्ट्रको भौतिक स्थिरतामा संकट आउन थाल्यो।

हिमाली क्षेत्र

नेपालको २३ प्रतिशत भूभाग ५ हजार मिटरभन्दा उच्च भागमा छ। त्यहाँ सामान्यतया बाह्रै महिना हिउँ जम्छ। हिउँकै घर भएकाले यसलाई हिमालय (हिम+आलय) भनिएको हो। यही घरमा रहस्यमय प्राणी यती बस्छ भन्ने धेरैको विश्वास छ। कतिपय वैज्ञानिक यतीको अस्तित्वलाई स्वीकार्दैनन्। यतीको अस्तित्व स्वीकारे पनि नखीकारे पनि यतीजस्तो हिममानवको बासस्थान पुख्र्यीमा कतै छ भने त्यो हिमालय नै हुनुपर्छ। यती कौतुहल बचाइराख्नु उचित हुन्छ।

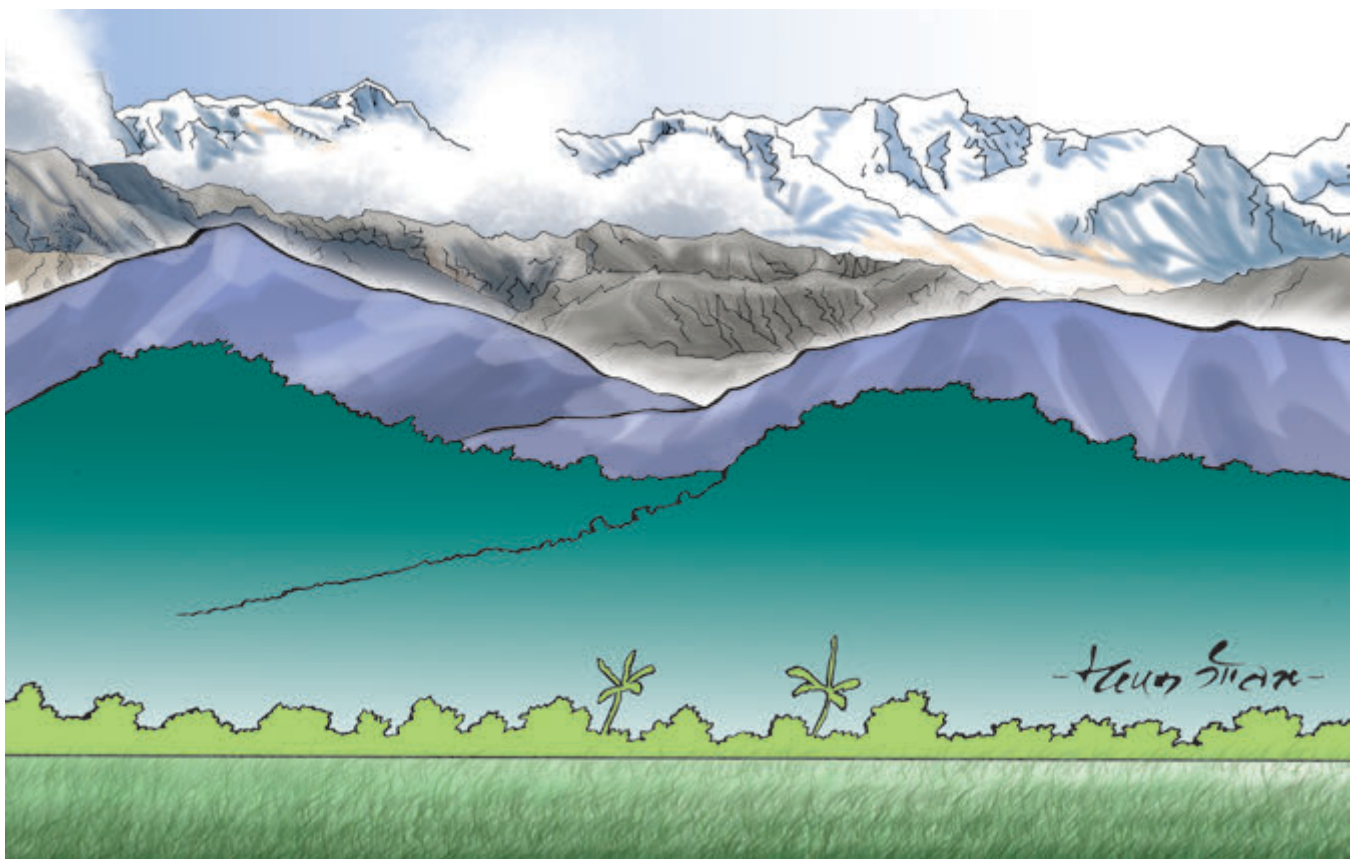
सर्वोच्च शिखर सगरमाथा लगायत कच्चनजंगा, व्होत्से, मकालु, चोयु, धौलागिरि, अन्नपूर्ण, मनास्लु, लाङटाङ आदि हिमशिखर विश्व पर्वतारोहण परिदृश्यमा विशिष्ट नाम हुन्। पर्वतारोहण र पर्यटनको प्रत्यक्ष सम्बन्ध पर्यवरणसँग गाँसिएको हुन्छ। स्थानीय प्रदूषणका विषयमा नेपालले सकारात्मक कदम चाल्दै आएको छ। विश्वको बढ्दो तापमानको प्रभाव भने हामीले आँकलन गर्नसकेका छैनौं। विभिन्न अध्ययनले देखाउँछन् कि विश्व तापमान बृद्धिको परिदृश्यमा नेपालको तराई र पहाडमा भन्दा हिमाली क्षेत्रमा तापमान धेरै बढ्दो छ। सन् २००७ मा प्रकाशित अन्तर्राष्ट्रिय तथ्याङ्कले सन् २०३५ सम्ममा हिमालय सबै पगिसक्छ भन्ने होहल्ला मच्चाएको थियो। यस्ता मिथ्याङ्कले हामी पीडित छौं। तथ्याच र मिथ्याङ्कको फन्दामा नपर्दा पनि हिमालको हिउँ घट्नेको अनुभव र अवलोकन बारम्बार सुन्ने गरेका छौं। हिमालयमा जमैको कमी र आँखाको समस्या गराउँछ। कहिलेकाँही त बाथले बारम्बार गर्भ खेर जाने समस्या पनि गराउन सक्छ। हाम्रा हिमाल, हिमनदी तथा हिमताल अस्थिर र जोखिमपूर्ण अवस्थामा पुग्न थालेका छन्। जोखिम कम गर्न क्षेत्रीय एवं अन्तर्राष्ट्रिय कदम चाल्न ढिलो गर्नु हुँदैन। विषय जलवायु परिवर्तन विशेष गरेर विश्व उपकरणको पहिलो सिकारका रूपमा हिमालय खडा छ।

लेकाली क्षेत्र

सामान्यतया ३ हजार मिटरभन्दा उच्च भू-भाग लेकाली क्षेत्र मान्यो भने त्यहाँ खेतीपाती हुँदैन। अपवादका रूपमा हिमालपारिका भोट क्षेत्रमा भने ४ हजार मिटरसम्म पनि अन्नबाली लाग्छ। त्यहाँ घाम लाग्छ। बादलले छेक्दैन।

हिमालय पर्वत श्रेणीको दक्षिणी भेगमा ४ हजार मिटरको उचाइमाथि रूख उमि्रदैन। सबैभन्दा उच्च क्षेत्रमा हुर्कने मुख्य रूख भोजपत्र हो। विभिन्न चिमाल र गुराँस तथा केही ठिप्रेसल्ला पनि हुन्छन्। वृक्ष रेखाभन्दा उपल्लो लेकपाटनमा घाँसेमैदान अधिक हुन्छ। हजारभन्दा बढी प्रजातिका भुईँफूल प्रशस्तै फुल्छन्। जडीवुटी पनि प्रशस्तै फस्टाउँछन्। लेकाली क्षेत्र पशुपालन र जडीवुटीका लागि उपयुक्त छ। हाम्रो लेकाली क्षेत्र मेचीदेखि महाकालीसम्म सामान्यतया एकैनासको वन-वनस्पति पाइने क्षेत्र हो। पहाडी क्षेत्रमा जस्तो पूर्व-पश्चिम भिन्नता लेकाली भागमा पाइँदैन।

लेकाली भू-भागको उत्पादन र उत्पादकत्वलाई तीर्ततिरबाट

नकारात्मक प्रभाव पर्दछ। पशुपालनमा विशेष दखल सँगालेका गोठालाहरू विदेश पलायन हुनाले लेकाली खर्क र पाटन रितिन थालेका छन्। जलवायु परिवर्तनको प्रभाव थपिनाले चरिचरन क्षेत्र काँडेदार भारको अतिक्रमणमा पर्नथालेका छन्। प्राकृतिक वृक्षरेखामा फेरबदल भएर जैविक विविधतामा प्रभाव देखिन थालेको छ। याचाँ गुम्बु लगायतका बहुमूल्य जडीवुटीको उत्पादनमा विशेष व्यवस्थापनको खाँचो देखिन थालेको छ। लेकाली उत्पादनको विकासमा राष्ट्रिय प्रयास न्युन छ। बेलेमा सचेत हुन आवश्यक छ।

पहाड-पर्वत

नेपालको परिचय विशेषमा पहाड-पर्वतका कुरा अधिक फक्रन्छ। हुन पनि औलो निर्मूल हुनुभन्दा पहिलेको नेपाल मानव बस्ती पहाडैतिर केन्द्रित थियो। पहाडिया मूलका शासक र प्रशासकका कारण पनि नेपालको परिचय पहाड-पर्वतसँग अधिक जोडिन पुग्यो। त्यसमा हिमालयको प्रभाव थपिन पुग्दा नेपालको पहिचान हिमाल, पहाड-पर्वत अर्थात् अंग्रेजी शब्दले 'माउन्टेन' भन्ने परिदेश बुझिन थाल्यो। यस पुख्र्यीको लगभग २४ प्रतिशत भूभाग पहाड-पर्वतले ओगटेको छ। तर माउन्टेनको परिभाषा चित्तबुझ्दो रूपमा स्थापित भएको छैन। पहाड-पर्वत अर्कै कौतुहलको विषय छ। पहाड बुझ्न त्यसलाई चढेर हेर्नुपर्ने हुन्छ। आफैँले नव्यहोत्रिकन पहाड-पर्वत

बुझ्न सकिँदैन। तसर्थ हाम्रा छिमेकी राष्ट्रहरूलाई पनि नेपाल बुझ्न गाह्रो छ।

नेपाल हिमाल, पहाड र तराईको संयुक्त रूप हो। तर यिनको परिभाषा र नामकरण गर्ने विद्वानहरूबीच एकमत छैन। सबैभन्दा सरल परिभाषा हर्क गुरुङले जुराईदिएका छन्। उनका अनुसार बाइकाल हिउँ जम्ने क्षेत्र 'हिमाल' (५ हजार मिटरभन्दा उच्च क्षेत्र), जाडोमा हिउँ पर्ने र अरू बेला खुल्ने क्षेत्र 'लेक' (३ हजार-५ हजार मिटर) र हिउँ नपर्ने खण्ड 'पहाड' (३ हजार मिटरभन्दा होचो भाग) हुन्।

हिमाली क्षेत्रले नेपालको २३ प्रतिशत भू-भाग ओगटेको छ। लेकाली क्षेत्रले २० प्रतिशत जमिन ओगट्छ। त्यहाँ लगभग ७ प्रतिशत जनसंख्या छ। पहाडी क्षेत्रले ३० प्रतिशत भूभाग ओगट्छ। त्यहाँको जनसंख्या सम्पूर्ण नेपालको ३८.१७ प्रतिशत छ। जनसंख्या र जमिनको दृष्टिले पहाडी क्षेत्र संवेदनशील र चलायमान छ। २०१८ सालदेखि २०३७ सालमा मैले धुमेका पहाडमा केही सडक थिएन। राष्ट्रियकरणको प्रभाव र

क्षेत्रका सामुदायिक वनको भूमिका सराहनीय साबित छन्। वातावरणको दृष्टिले पहाड सक्रिय रूपमा जिउँदो छ। पहाडलाई फलफूल, तरकारी र जडीवुटी खेतीले समृद्ध बनाउन धेरै समय लाग्दैन। चिया, कफी, सुठो, अदुवा र अलैंचीमात्र हैन, चिराइतो र टिमुरजस्ता जडीवुटी पनि प्रशस्तै उत्पादन हुन्छन्। हामीले तराई र पहाडलाई उत्पादनशील बनाउन सक्यौं भने हामीकहाँ आइपुग्ने रेल होस् वा ट्रक, यहाँबाट रित्ति फर्कनु पर्दैन। पहाडी क्षेत्रको विकासमा जलविद्युतलाई विशेष बढावा दिने र पर्या-पर्यटनको विकासमा अरू सक्रिय हुनुपर्ने कुरामा दुईमत नहोला। तर जमिनको स्थायित्व र समन्वयाधिक सामाजिक व्यवस्थामा कुनै आँच आउनु हुँदैन।

तराई-मधेस

म दुई वर्षको दूधबालक छँदा चितवनको जंगलमा जुद्धशमशेरको एउटै सिकारमा १२० वटा बाघ, ३८ वटा गैँडा, १५ वटा भालु र २७ वटा चितुवा मारिएको थियो। अंग्रेज

जनसंख्या वृद्धि र त्यसभित्रको चलखेल, भूउपयोगमा फेरबदल तथा जलवायु परिवर्तनको प्रभावले हिमाल पलन थालेको छ। पहाड भत्कन थालेको छ। तराई मरुभूमि बन्दैछ।

पाहुना लर्ड लिन्लिथगो कति प्रसन्न भए होला ? चितवनको वनजंगल कति घना थियो होला ? आज त्यहाँमात्र ९३ वटा बाघ छन्, त्यो पनि सरकार, सेना र अन्तर्राष्ट्रिय संघ-संस्थाको ४६ वर्षको प्रयासपछि। चितवनदेखि पूर्वमा कोशी नदीसम्मको तराई भावरमा पनि निकै घना वन थियो भन्ने विवरण कोलोनल कर्कपाट्रिकले २ सय २५ वर्ष पहिले (सन् १७९३) उल्लेख गरेका थिए। सोमेश्वरदेखि कोशीसम्मको क्षेत्रबाट प्रत्येक वर्ष २ सयदेखि ३ सय हातीलाई जंगलबाट कब्जा गरेर भारतमा विक्री गर्न लैजाने चलन थियो। अहिले यो क्षेत्र प्रदेश २ मा पर्छ। सबैभन्दा कम वनक्षेत्र भएका जिल्ला त्यहीं पर्छन्। जनघनत्व त्यहीं बढी छ। वाढीको प्रकोपले त्यहीँका मानिस बढी प्रभावित छन्। सप्तकोशी शत्रुभन्दा निर्दयी बनेर पुरा जिल्लै सप्तरी (सप्त+अरी) को नामले स्थापित छ। प्रत्येक वर्षको वर्षायाममा मानिस एक जीवन बाँचन हजार मृत्यु सामना गर्छन्।

प्रदेश-२ मा केही मौलिक वन बाँकी रहेको क्षेत्र बारा, पर्सा र रौतहटमा पर्छ। बाराको वन चर्को विवादमा छ। त्यस जिल्लामा ३० हजार ८ सय हेक्टर वनक्षेत्र छ। त्यसमध्ये २७ प्रतिशत अर्थात लगभग ८ हजार हेक्टर वन मासेर अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थल र त्यसका लागि आवश्यक नगर निर्माणको प्रस्ताव छ। त्यस आयोजनाको विवरणले २४ लाख रूख बारा जिल्लामा काटिने र त्यसको बदला ६ करोड १२

छिट्टै चिने बाथ निको

डा. विजित वैद्य

पछिल्लो दशकमा बाथरोगको जाँच र उपचार पद्धतिमा धेरै अगार आएको छ। बाथ दीर्घरोग हो। यो शरीरको रोग निरोधक शक्तिले आफ्नै शरीरका विभिन्न अङ्ग तथा जोर्नीलाई असर गरेपछि देखापर्छ। बाथरोगका दीर्घकालीन असरहरू मानव शरीरमा निकै नकारात्मक हुन्छन्। बाथका कारण हातबुझाका औलाहरू वाङ्गिन, कुष्ठ तथा कुंजो हुनसक्छ। बाथले छालामा निको नहुने घाउ, दिसामा रगत, सेतो रगतको कमी र आँखाको समस्या गराउँछ। कहिलेकाँही त बाथले बारम्बार गर्भ खेर जाने समस्या पनि गराउन सक्छ।

पछिल्लो समय बाथको औषधि ढिलो प्रयोग गर्ने चलन थियो। औषधिले रोग निरोधक शक्तिलाई दबाउने हुनाले रोगले कडा रूप नलियएसम्म प्रयोग गरिँदैन थियो। तर

सुरूको ३ महिनामै सही पहिचान गरेपछि बायोलोजिकल औषधि प्रयोगबाट बाथरोग नियन्त्रण गर्न सकिन्छ।

आज यो समय छैन। बाथरोगमा अनुसन्धान बढ्दै गएपछि नयाँ तथ्य पत्ता लाग्दै गएका छन्। बाथको उपचार जति सुरुवातमा गरियो, त्यति सजज हुने गर्छ। बाथले अङ्गहरू विगारेपछि थामथुम गर्ने प्रवृत्ति त्यागनुपर्ने देखियो। हातका जोर्नीहरूको एमआरआई स्क्यान तथा नयाँ प्रविधिका रगत जाँचले बाथको सुरुवाती अवस्थामै पहिचान गर्न सकिने भयो, सुरुवातमै औषधि गरेपछि ठिक भएको पनि देखियो, ठिक नहुनेको अङ्गभङ्ग जोगियो। तर यी प्रविधि सङ्के महंगा थिए र अर्कै छन्। सर्वसुलभ छैनन्। सस्तो प्रविधिको अनुसन्धान हुँदै जाँदा अल्ट्रा साउन्ड डोप्लर स्क्यान भने सस्तो र सुलभ देखियो। यसले रोगको पहिचान चाँडै गर्न मद्दत गर्ने देखियो।

विकसित मुलुकमा बाथरोगको पहिचान सुरूको ३ महिनामै गर्ने प्रयास गरिन्छ। सही पहिचानपछि

बायोलोजिकल औषधि प्रयोग गरेर नियन्त्रण गरिन्छ।

के यो उपचार पद्धति नेपालमा अपनाउन सकिन्छ ? हाम्रो स्वास्थ्यमा सेवा भर्खरै सुरुवाती अवस्थामा छ, हामी बल्ल सुरुवा रोगबाट नसर्ने रोगफर्त ध्यान दिँदैछौं। सरोकारवालाको ध्यान बाथमा आत्मि चरणमा छैन। यस्तो अवस्थामा हामीले विकसित मुलुकमा प्रयोग हुने सबै प्रविधि र उपचार सहज रूपमा प्रयोग गर्न सकेनौं। भएका प्रविधिको सही उपयोग र नयाँ प्रविधिलाई जनमानसको पहुँचमा पुर्याउने कोसिस हामी सधै गर्दैछौं र धेरै मात्रामा सफल पनि भएका छौं। पछिल्लो ६ महिनादेखि पावर डप्लरको प्रयोगले धेरै कडा बाथरोगको पहिचान सुरुवातको ३ महिनामै गर्न सक्षम भएका छौं। पहिचानसगै बाथरोगको सही उपचार अपनाउँदा बाथरोगीको सुधार पनि पहिलेभन्दा निकै सन्तोषजनक देखिएको छ।

बाथरोगको प्रारम्भिक लक्षण भनेको हातबुझा, मेरुदण्ड वा कमरको जोर्नी बिहानपख पुष्ट थाल्नु हो। जोर्नी तथा शरीर बिहान अररो हुने, कँक्रिने वा सुनिँने हुनसक्छ। सुरुवातका अन्य लक्षण भनेको मुखमा घाउ आइरहने, बारम्बार आँखा रातो हुने, पानी चलाउँदा औला पहेंलो वा निलो हुने हुन्। लक्षण सुरु भएका विरामीको उमेर र लक्षण अनुसार रगत, सूक्ष्म नसा तथा पावर डप्लरले जाँच गरिन्छ। पछि जटिल हुँदै जाने वा नहुने खालको बाथ भनेर पत्ता लगाइन्छ। त्यही अनुसार जीवनभर सेवन गर्नुपर्ने दबाइ सुरुवात पनि गर्नुपर्ने हुन्छ। बाथरोगका औषधि दुई थरी हुन्छन्। दुबाइ र सुनिँने कम गर्ने पेनकिलर र स्टेस्टोइड औषधि जुन केही समयभन्दा बढी प्रयोग गर्न हुँदैन। अनुचित प्रयोगले समस्या निम्त्याउन सक्छ। अर्को हन्छ- डिजिज मोडिफाइड ड्रग्स। यो समूहको औषधि बाथको प्रकार अनुसार फरक हुन्छ। यो औषधिको कसै-कसैमा नकारात्मक असर देखिन सक्छ र समय-समयमा रगत परीक्षण गर्नुपर्छ। यो समूह अलग्गैत बायोलोजिकल औषधि पनि पर्छ। यो बाथरोगको उपचारमा आएको नवीनतम औषधि हो। यसको मूल्य अत्यधिक भएकाले नेपालमा यसको प्रयोग धेरैले गरेको पाइँदैन। सामान्यतया बाथरोगीले खाने कुरा बार्न पर्दैन। युरिक एसिड अथवा आमबाथको विरामीले माव रातोमामु, जाँडरक्सी, गेडागुडि, टमाटर आदि बार्नुपर्छ। अरु धेरै प्रकारका बाथ बने चुरेकोको धुवाँ र चिसो हावापानीका कारण बढ्ने गरेको पाइन्छ।

लेखक नेशनल बाथरोग सेटरमा कार्यरत छन्।

प्रधानमन्त्रीलाई प्रश्न

रोजिना पोखरेल

nrinaura39@

निजामती कर्मचारीलाई राज्यको सक्षम र दिगो एवं स्थायी सरकार मानिन्छ। तर निजामती कर्मचारीमाथि अल्लो, भ्रष्टाचारमा लिप्त, कामचोर प्रवृत्तिको भनेर लाग्छन्दा लगाउने गरिन्छ। तर किन कर्मचारी यस्ता भए ? सामान्य प्रशासन मन्त्री लालबानु पण्डितले यसबारे के-के रणनीति बनाए ? कर्मचारीलाई सकारात्मक उत्तप्रेरणाका लागि के-के गरे ? कर्मचारी समायोजन गर्न किन सकेनन् ? कर्मचारीलाई हफ्काएर, दानी देखाएर, हाजिर छड्के गरेर के परिवर्तन आयो र आउँछ ? नकारात्मक उत्प्रेरणा र सस्तो लोकप्रियताले के प्रगति देखियो ?

विकास मन्त्रालयका मन्त्रीले विभाग, आयोजना, डिभिजनमा प्रमुख लगायत अन्य कर्मचारी खटाउँदा कस्तो प्रक्रिया अपनाउँछन् ? विभागीय प्रमुख, आयोजना प्रमुख बनाउँदा रकम मागियो कि मागिएन ? आर्थिक वर्ष समाप्तपछि कार्यालय, डिभिजन, विभाग हुँदै मन्त्रालयसम्म कमिसन आइपुग्यो कि पुगेन ?

अर्थ मन्त्रालयमा असर महिनामा थप बजेट निकासा गर्दा गत वर्षहरूकै रिपेडमा १.५ देखि ३ प्रतिशतसम्म कमिसन मागियो कि मागिएन ? कमिसन नबुझाउनेको दिन रकम निकासा दिनु भनी अर्थमन्त्रीले निर्देश दिए त ? आन्तरिक राजस्व विभाग, भन्सार विभाग लगायतका राजस्वका कार्यालय, विभागबाट उठाइएको दाम सहितका मुठाहरू अर्थमन्त्रीकामा पुग्यो कि पुगेन ?

विभिन्न समूह, एसोसिएसन, समिति, स्वार्थ समूहले आफ्ना हितका लागि नीतिगत निर्णय गराउँदा रकमको प्रभाव पर्थ्यो कि राष्ट्रहितको ? संस्थान, कम्पनी, समितिमा सञ्चालक, सदस्य, प्रमुख नियुक्तिको

मापदण्ड के कायम गरियो र गरिँदैछ ? निष्पक्षताको आधार के छ ?

डन, तस्कर, कालोबजारीसंगको सम्बन्धमा प्रहरी, इलाका प्रशासन कार्यालय, जिल्ला प्रशासन कार्यालयमा केही परिवर्तन आयो ? तस्कर, कालोबजारीले प्रहरी, प्रशासनलाई दाम चढाउन छाडेको छन् ? उठेको दाम कहाँसम्म पुग्दैछ ? के त्यो जालो तोडियो ?

मालपोत, नापी, भूमिसुधार, जिल्ला प्रशासन, यतायात लगायतका जनसम्पर्क बढी हुने कार्यालयमा दलाल, रकमी सहयोगी, एजेन्टलाई प्रवेश निषेध गरियो ? त्यहाँको ठड्डामा सोभै पहुँच पुर्‍याउने दलालहरू आउनछाडे ? दिनहुँ कार्यालय,

लाख रूख अन्यत्र रोप्ने कुरा बताइन्छ। रूख रोप्ने कहाँ हो, यकिन छैन। रूख रोपिहाल्दा पनि सयौं वर्षको समयवधिपछि मात्र बनले आफ्नो स्वरूप लेला। भनिन्छ, सालको वृक्ष 'सौ साल खडा, सौ साल लडा र सौ साल सडा'। समयान्धि सोच वातावरणका लागि उपयुक्त हुँदैन।

'तराई हेर किता राम्रो हरियो वन हुनाले' भन्ने लोकप्रिय गीत २०१७ साल पहिलेको नेपालमा अति उपयुक्त हुनेथियो। त्यसबेला बनका रक्षक एवं संरक्षक थिए, लामखुटे र तिनका भाञ्जा औलोको ज्वरो। औलो निर्मूल भएदेखि तराई-मधेस वन कसैबाट सुरक्षित भएन। विसं २०१७ देखि २०३७ सम्म निकै वन फँडानी भयो। वनक्षेत्र घटेर ६ लाख ४५ हजार ३ सय हेक्टरमा फर्क्यो। २०५० सालताका ५ लाख ४५ हजार ९ सय हेक्टरमा फर्क्यो।

चार वर्ष पहिले सन् २०१४ को सरकारि आँकडाले तराई क्षेत्रको २०.४१ प्रतिशत भू-भागमा मात्र वनक्षेत्र (४ लाख ११ हजार ५ सय ८० हेक्टर) रहेको देखाउँछ। निजगढ अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थल र सुदूर-पश्चिम प्रदेशको राजधानी बसाउन तराई भावरको वनमाथि नयाँ दबाव सिर्जना हुँदैछ। तराई भावर र चुरेको पारिस्थितिकीय प्रणालीमा हाल मौजुदा वन क्षेत्रको अहं भूमिकालाई विर्सर वन अतिक्रमण र जग्गा अधिग्रहण गर्न थाल्नु विकास नभई विनाशको कारण बन्न सक्छ। वातावरणीय सन्तुलन र स्थिरतामा आघात पुग्छ। अफ्र चुरेलाई चिरिेर पूर्व-पश्चिम लोकमार्ग निर्माण गर्ने हो भने त्यो विनाशकाले विपरीत बृद्धि हुन जानेछ।

तराईको वनजंगल र संरक्षित क्षेत्रहरू विश्वकै दुर्लभ वन्यजन्तु र वनस्पतिक अर्न्तम आश्रयस्थलका रूपमा मौजुद छन्। संरक्षित क्षेत्रलाई बाहिरी अरु वन क्षेत्रले जैविक मार्ग र आश्रयस्थलको टेवा दिनसकेन भने हाम्रा राष्ट्रिय निक्कुजहरू मानव सागरका बीचमा टुप्सुक टापुमात्र हुनेछन्। तिनको भविष्य लामो हुँदैन। आजभोलि चर्चामा रहेको निजगढ विमानस्थलले जंगली हातीको आवत-जावत गर्ने जैविक मार्ग अवरुद्ध हुन्छ। कैलालीको गोदावरी क्षेत्रमा वन विनाश भयो भने पाटेघाघको जैविक मार्ग अवरुद्ध हुन्छ। बाघ, हाती, गैँडा आदि जीवजन्तु पर्यावरणका 'स्ट्रिट लाइट'जस्तै संकेत चिह्नमात्र हुन्।

तराई, भावर, चुरे र मधेसको वनलाई संरक्षण गर्न सकिएन भने यस क्षेत्रको कृषि विकासमा पनि नकारात्मक प्रभाव पर्छ। तराई-मधेसलाई अन्नबाली उत्पादनको मूल थलो बनाउने सपना साकार हुँदैन। तराईका जिल्लाहरू जाडो बामना शीतलहरको सिकार बनिरहेका छन्। भारतको काश्मिरदेखि बंगलादेशसम्म शीतलहरबाट प्रभावित हुन्छन्। यसको मूल कारण वन विनाश र प्रदूषण विकास हुन्। तराईको वातावरणीय सुरक्षाका लागि न्यूनतम वनक्षेत्र कति आवश्यक पर्छ र हाम्रा संवेदनशील क्षेत्रहरू कहाँ छुन भन्ने शीघ्र पहिचान हुनुपर्छ। तराई, भावर र चुरेका अति संवेदनशील क्षेत्रका लागि संरक्षण नीति पनि तर्जुमा हुनुपर्छ। त्यसो हुनसके मात्र नेपालको ४४.२६ प्रतिशत जनसंख्या बोको भूमि स्थिर र दिगो बन्न सक्छ।

अन्त्यमा

नेपालको अस्तित्व हिमाल, पहाड र तराईको सहअस्तित्वमा टिकेको छ। हराभरा तराई, रसिलो पहाड र सुन्दर हिमालको परिदृश्यमा नेपालको पहिचान खुल्छ। जनसंख्या बृद्धि र त्यसभित्रको चलखेल, भू-उपयोगमा फेरबदल तथा जलवायु परिवर्तनका विशेष प्रभावले हिमाल पलन थालेको छ। पहाड भत्कन थालेको छ। तराई मरुभूमि बन्दैछ। मरुभूमिलाई फुलाएर मह र दूधको देश बनाउने संकल्प इजरायलीले पुरा गरे। अब नेपालीले तराईलाई अन्नभण्डार, पहाडलाई फलफूल-तरकारीको बागवानी र लेकाली क्षेत्रलाई पशुधन र जडीवुटीले सम्पन्न बनाउने अठोट गर्नुपर्नेको छ। गाह्रस्थ्य उत्पादनको परिदृश्यमा सेवाबाट प्राप्त हुने राशिलाई व्यापारले जित्नुछ र व्यापारलाई कृषिले उखिन्नुछ। कृषि, व्यापार र सेवाको सन्तुलित अनुपातलाई मजबुत बनाउन वन र हरियाली अनि वनस्पति र वन्यजन्तुको संरक्षणलाई भुल्नु हुँदैन। त्यसका लागि आवश्यक शक्ति सञ्चालन गर्ने क्रममा नेपाली जनशक्ति र जलशक्तिलाई सर्वोपरि महत्त्व दिनुपर्छ। समृद्ध नेपाल र सुखी नेपालीको सपनालाई विनाशमा साकार पार्ने नेपाललाई ब्युँभर नै सक्ने। शुभकामना।

हेर्न पुरस्कार वितरण समारोहमा विहीवार प्रस्तुत प्रवचन।

दसैंका ग्राहकलाई सस्तो बजार

■ **करिश्मा चौधरी** (बाँके)

यहाँका उपभोक्ताको रूपैडिहा-मोह रोक्न उपभोक्ता जागरणका लागि नेपालगन्जमा दसैं सस्तो बजार सुरु भएको छ । नेपाली बजारमै सस्तो र गुणस्तरीय उपभोग्य सामान पाइन्छ भन्ने सन्देश फैलाउने उद्देश्यले दसैं सस्तो बजार सुरु गरिएको आयोजक नेपालगन्ज वितरक संघले जनाएको छ ।

उपभाक्ता जागरणलाई मुख्य उद्देश्य
मानेर दसैँ सस्तो बजार आयोजना
गरिएको नेपालगन्ज वितरक संघका
अध्यक्ष अमितकुमार बस्नेतले बताए ।

‘नेपालमै पनि रुपैडिहाको बजारभन्दा सस्तोमा पाइने सामान छैन,’ अध्यक्ष वस्नेतले भने, ‘तर, हामीले उपभोक्तालाई भन्न सकेका छैनौं।’ सामान बेच्नेभन्दा पनि उपभोक्तालाई जनचेतना दिन सस्तो बजार आयोजना गरिएको नेपालगन्ज वितरक संघले जनाएको छ।

दस सस्तो बजारमा स्वदेशी तथा बहुराष्ट्रिय कम्पनीबाट उत्पादित खाद्य, किराना तथा कस्मेटिक्स सामान राखिएको छ । सस्तो बजारमा सामान हेरेर ५ देखि २० प्रतिशतसम्म छुटमा सामान किन्न सकिने नेपालगन्ज वितरक संघका अध्यक्ष वस्नेतले बताए । बहुराष्ट्रिय कम्पनीबाट

उत्पादित साबुन, सर्प, कस्मेटिक्स सामान तथा डावरका विभिन्न उत्पादन भारत-याम्भन्दा नेपाली बजारमा सस्तीमा पाइन्छन् । 'उम्भोक्तालाई नेपाली बजारमा सस्ती सामान पाइन्छ भने जाकारको गराउन दसैँ सस्ती बजारको आयोजन गरिएको हो,' नेपालगन्ज उद्योग वाणिज्य संघका अध्यक्ष नन्दलाल वैश्यले भने । 'सीमापारि नेपाल सीमावारी सामान सस्ती छ,' गुणस्त्रीय रेट, तर, उम्भोक्तामा जन्ने भन्दा प्याउन सकिएको छैन ।

एक/दुई सामान सीमापारि सस्त
पाइयो भनेर सधैं त्यतै जाने प्रवृत्ति
नेपालगन्जको बजार धराशायी बन्नै

गाएको अध्यक्ष वैश्यले बताए। कमाण्डो बाँकेमा गर्ने तर खर्च किन अरूकहाँ देशमा गर्ने ?' उनले भने, 'आफन्तै देशको अर्थतन्त्र बलियो बनाउन पनि उपभोक्ताले नेपाली बजारमा सामान खरिद गर्नुपर्छ।'

घटस्थापनाका दिनदेखि सुरु भएका दसैं सस्तो बजार असोज ३० गतेसम्म चलेछ। सस्तो बजारमा १४ हजारले अवलोकन गर्ने र ५ हजारले किनमेल गर्ने अपेक्षा नेपालगन्ज वितरक संघले लिएको छ। पहिलो दिन १ हजार ५ सय जनाले किनमेल गरेको वितरक संघको जनाएको छ।

‘सेनाभिन्न भ्रष्टाचार...

सेनाभिन्न नातावाद र कृपावाद मौलाएको गुनासो पनि आफूले सुनेको उनले बताए। 'सेनाभिन्न भएर छु। र, भन्ने र भन्दैन, यसलाई नियन्त्रण गर्ने नागरिक समाज, संस्कार जगत सबैको सहयोग चाहिन्छ,' उनले भने, 'एकै दिनामा छुट्टाचार निर्मियान्न गर्ने सकिँदैन, यसका लागि लामो प्रयास चाहिन्छ। र तयार छु।' सेनाभिन्न होला किवाँ विक्रित र विमर्शित न्यूनीकरण गर्ने आफूले कुनै कसर बाँकी नराख्ने भन्दै उनले त्यसका लागि काम सुरु गरिसकेको दावी गरे। 'सेनाले कसैको भन्सार र अनुरोध दबावमा परेर काम गर्दैन,' उनले भने, 'कहीं कहीं त्यस्तो छु, भने पनि पूर्ण रूपमा गरेका छौं।'

संविधानविरोधी र विखण्डनकारिलाई नियन्त्रण गर्न सेना तयार रहेको पनि उनले बताए। 'संविधानप्रदत्त अधिकारलाई सेनाले स्वीकार गर्छ,' उनले भने, 'राज्यविरोधी गतिविधि नियन्त्रण गर्न सेना तयार छ, सरकारले दिने जिम्मेवारी वहन गर्छौं।' सरकारद्वारा निर्देशित सबै अधिकार पालना गर्न भन्दै उनले सीमामा हुने अराजक गतिविधि नियन्त्रण गर्न सेना तयार रहेको

बताए। 'राष्ट्रविरोधी र विखण्डनवादी तत्त्वलाई सूक्ष्म तरिकाले नियालिराखेका छौं,' उनले भने, 'राष्ट्रको सुरक्षाका लागि सेना जतिबेला पनि तयार छ।'

निष्क्रिय रहेको सैनिक अदालतलाई सक्रिय बनाउन लागिएको उनले जानकारी दिए । सेनाले विभिन्न क्षेत्रमा लगानी गरेर व्यवसाय गर्न थालेको हो भन्ने सञ्चारकर्मीको जिज्ञासामा सेनापति थापाले व्यवसाय नगर्ने कल्याणकारी काम गरेको दावी गरे । 'बाह्य मुसुकका पनि सेनाले कल्याणकारी काम गरेका छन्' उन्ले भन्ने, 'कल्याणकारी नीतिअन्तर्गत अस्पताल, सैनिक महाविद्यालय लगायत विभिन्न काम गरेका छौ, यो कल्याणकारी काम हो, व्यवसाय होइन।' भुप गोर्खा र्सेनाले नेपालमा सेना विभिन्न कल्याणकारी काम गरेको उद्देश्य दिँदै उनले यसबाट सेनाको छिँच फर्न उज्ज्वल हुने बताए । एकीकृत सुसु प्रणाली लागू गर्ने उल्लेख गरि उनले सम्पत्ति अन्तरुक्षा भए त्यसलाई निम्नत्रण गरेर सेना सक्षम रहेको प्रकट गरे । तर, यस्तो सुसु प्रणालीको मोडल चाहिँ उनले प्रस्तुत गरेनन् ।

प्रदेश कर्मचारी...

[illegible]

स्थानीय तहमा पनि समस्या

स्थानीय तहमा छाँटएका प्राविधिक तथा शिक्षाकारक कर्मचारीले पनि तलब पाएका हुन् । स्थानीय तहमा स्थायी कर्मचारी संरचना स्वीकृत हुनु बाहेकै रहे पनि जिल्लास्थित कार्यालयस्थलका खोजी भई कर्मचारी छुटिसकेकाको तलब भत्ता विवरणमा समेत समावेश हो । सामान्य प्रशासन मन्त्रालयका प्रवक्ता अधिकारीले कर्मचारीको तलब खुवाउन निरन्तर पहल गरिरहेको बताए । वजेट आएपछि जिल्ला कर्मचारीको संरचना स्वीकृत हुँदै पनि समस्या पर्ने उनको भनाइ छ । तलब नपुगेको गुनासो बढेपछि, काँग्रेस तथा शसुपन्थी विकास मन्त्रालयले विहीवार स्थानीय तहहरूलाई पछि गोठभर्ना पठाउन गरी अन्य कुनै बजेट उपलब्ध नभएता पनि चढाइदा खर्च उपलब्ध नराउन पत्राचार गरेको छ ।

पछि हटे...

गौतमको चर्चा चलेपछि, पार्टीले स्थानीय वस्तुस्थितिको समेत आकलन भयो। स्थानीय नेताहरू नै विपक्षमा उभिएपछि, गौतमका लागि अवस्था प्रतिकूल बन्यो।

पाटी केन्द्रमा पनि गौतमको
 विषय विवादित बनेको छैन। नेताहरू
 इन्द्र, पद्म पाखरेल, भीम रावलसमा
 होइन, गौतमसँग निकट मानिएको
 निर्णयमा स्वतन्त्र विष्णु पौडेलसमेत यो
 मानिसमा सन्तुष्ट छन्। पौडेलले
 विद्विषा सार्जोनिन छैने पनि गौतम अ
 चुनावमा उठ्न नहुने बताएको छन्
 पनि सोमवारको बैठकमा अकस्मात
 मानचर्चको राजीनामापत्र
 पुष्पकमल दाहाको हातबाट आएपछि
 अन्य नेताहरू पनि आश्चर्यमा परेका
 थिए। अन्तमा अनुसार गौतमलाई
 र वीरेन्द्र नेता माना नेपाल विरोधमा
 जान नुहनेको अवस्था थियो। त्यसले
 अन्त बैठकबाट निर्णय भनै भनेर त्यो
 पत्र थापी राखियो।

सचिवालयको बैठक बुधवारका लागि बोलाइयो। तर मंगलबार साँतैम उपजुनावमा भईने गौतम-गोर्खा समन्वय र मान्यत्रको प्रकरा सम्मेलनले पार्टीभित्र र बाहिर तगर जाल्यो। सवे क्षेत्रबाट विरोध हुनु थियो। त्यसैले पार्टी क्कुवारका लागि निर्धारित सचिवालयको बैठक पछि कात्तिक ४ सम्मका लागि पर् साएको छ। तत्काल बैठक गर्दा गौतमको विषयमा नै निणय गर्नुपर्ने भएकाले अग्रस्थ ओलीको चाहनामा बैठक परेको साँगको नेक्रपाका नेताले जनाए। प्रतिनिधिधरमाणा प्रवेश गर्नका लागि गौतमले यसअघि फटके दर्जनपर लागेर घायम गरेका थिए। ठान्ने ले पनि परिस्थिति अनुकूल नभएपछि काठमाण्डौ ७ का सांसद माओजर उनका लागि सहजोगी वन्न कोठे। परिस्थिति उनको विषयमा देखाउयो। त्यसैले उनै तत्कालका लागि सांसद बन्ने दिशामा अधि नबढने निकर्षमा पुगेका छन्। गौतम आफू भनेन यो विषयमा त्रिकृतिया दिन मानेन।

जन्मदिनमा...

वक्षा ६ मा अध्ययनरत किशोरी
सुषोमिको जन्मदिन मनाउन उनका घरको
पार्थिवी जात्राबाट डाढा जंगममा रहेको
मन्दिरमा पूजा गर्न गएका थिए। उनले
भने, 'मन्दिरमा पूजा गर्दा जन्मदिन
मनाउने कम्म किशोरीलाई घमेल
मनाइने खुवाएर दुई जनाले तबले
बलात्कार गरेको जाहेरी संरक्षकले
पिडितका छुट्।' बलात्कार आरोपमा
पिडितकी साथी १५ वर्षीया किशोरी
सुषोमिको रोजी रक्षा २२ वर्षीय मर्जो
राई र बडा २२ वर्षीय राजकुमार
माफीलाई पक्राउ गरी अनुसन्धान सुरु
गरेको छ। बजगाईं पिडित
मैडकल परीक्षण गराएर अनुसन्धान
सुरु गरेको जनाए। साथीको जन्मदिन
मनाएर किशोरी रहेर राति घर
फर्किएपछि, संरक्षकले प्रहरीमा उजुरी
दिएर खोजे। सुधवा बिहान उनलाई
विधिबिध अन्त्यमा पार्नजस्तै फेला
परेको पाइन्छ, संरक्षकले इलाका प्रहरी
पथरीमा फिटानी जाहेरी दिएका थिए।

भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली

स्व: रामरेखा ठकाल

स्वर्गारोहण : २०७५ असोज १४

यस हेरिटेज ग्रुप अफ इण्डस्ट्रिजका अध्यक्ष, कृषि उद्यम केन्द्र का सह-सभापति तथा नेपाल उद्योग वाणिज्य महासंघका कार्यकारी सदस्य श्री हेमराज ठकालज्यू, नेपाल उद्योग वाणिज्य महासंघका पूर्व अध्यक्ष तथा विशिष्ट सदस्य श्री चण्डीराज ठकालज्यू, पूर्व अतिरिक्त प्रहरी महानिरीक्षक श्री नवराज ठकालज्यू, भापा उद्योग संघका अध्यक्ष श्री टिकाराज ठकालज्यूहरूकी ममतामयी माता आबरणीय रामरेखा ठकालको मिति : २०७५/०६/१४ गते आईतवारका दिन असाध्यै निधन भएको आज १३ औं दिनको पुण्यतिथिमा दिवंगत आत्माको चिर शान्तिको लागि भगवान संग प्रार्थना गर्दै भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली अर्पण सहित वहाको बैकुण्ठबासको कामना गर्दछौं साथै यस दुःखद घडीमा सम्पूर्ण परिवारजनमा धैर्यधारण गर्ने शक्तिको लागि श्री पशुपतिनाथ संग प्रार्थना गर्दै गहिरो समवेदना व्यक्त गर्दछौ ।

- हेरिटेज फोरेन ट्रेड ई.प्रा.लि
- बालाजी ब्यायर ई.प्रा.लि
- हेरिटेज फरेन ट्रेड कम्पनी प्रा.लि
- भापा टि ईस्टेट प्रा.लि.

माधव सुन्दर मल्ल

निर्देशक

हेरिटेज ग्रुप अफ इण्डस्ट्रिज परिवार

HERITAGE
Rishi & Shree

Heritage
Foreign Trade

HERITAGE
All Seasons Walless

Heritage
Foreign Trade

HERITAGE

भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली

जन्म
१९८७/०५/३

स्वर्गारोहण
२०७५/०६/१४

हाम्रा आत्मीय मित्रहरू चण्डिराज ढकाल नेपाल उद्योग वाणिज्य महासंघका विशिष्ट सदस्य एवं पूर्व अध्यक्ष, नवराज ढकाल कार्यकारी सदस्य नेपाल च्याम्बर अफ कमर्स एवं पूर्व अतिरिक्त प्रहरी महानिरीक्षक, टिकाराज ढकाल भाषा उद्योग वाणिज्य संघका अध्यक्ष र हेमराज ढकाल नेपाल उद्योग वाणिज्य महासंघका कार्यकारीणी समिति सदस्य एवं वस्तुगत परिषदका सदस्यका ममतामयी माता **रामरेखा ढकालज्यू**को स्वर्गारोहण भएको आज १३ औं दिनको पूण्य तिथिमा उहाँको आत्माको चिरशान्तिको कामना गर्दै भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं ।

साथै, यस दुखद घडीमा शोकसन्तप्त परिवारलाई धैर्यधारण गर्ने शक्ति प्रदान गर्नु भनी ईश्वरसँग प्रार्थना गर्दछौं ।

दिपक मलहोत्रा

तथा

आई एम एस ग्रुप परिवार

IMS GROUP

हार्दिक समवेदना

जन्मः
१९८७/०५/०३ गते

स्वर्गारोहणः
२०७५/०६/१४ गते

स्व. रामरेखा ठकाल

हाम्रा मित्र चण्डीराज ठकाल/नवराज ठकालकी ममतामयी माता

रामरेखा ठकालज्यूको असामयिक स्वर्गारोहण भएकोले दिवंगत आत्माको चिरशान्तिको कामना गर्दै हार्दिक श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं । साथै यस दुःखद घडीमा शोकसन्तप्त परिवारजनप्रति धैर्यधारण गर्न सक्ने शक्ति प्रदान होस् भनी भगवानसँग प्रार्थना गर्दै हार्दिक समवेदना प्रकट गर्दछौं ।

कैलाश सिरोहिया
डा. उपेन्द्र महत्तो
जीवा लामिछाने
संजय सर्राफ
शुभशंकर कँडेल

हार्दिक श्रद्धाञ्जली

जन्मः
१९८७/०५/०३ गते

स्वर्गारोहणः
२०७५/०६/१४ गते

स्व. रामरेखा ढकाल

हाम्रा ममतामयी आमा एवं प्रातः स्मरणीय अभिभावक **रामरेखा ढकाल**को २०७५ असोज १४ गते ८५ वर्षको उमेरमा भएको स्वर्गारोहणबाट हामी मर्माहत एवं स्तब्ध बनेका छौं । शोकको यस दुःखद घडीमा दिवंगत आत्माको चिरशान्तिको कामना सहित हामीलाई समवेदना प्रकट गर्नुहुने नातागोता, ईष्टमित्र, मान्यजन, शुभचिन्तक लगायत समस्तवर्गहरूमा हार्दिक आभार व्यक्त गर्दछौं । साथै १३ औं दिनको पुण्यतिथिमा स्वर्गीय आमाप्रति श्रद्धासुमुन अर्पण एवं उहाँको आत्माको बैकुण्ठ बास हास् भनी भगवानसँग प्रार्थना गर्दछौं ।

छोरा/बुहारी:

चण्डीराज ढकाल/रचना आचार्य ढकाल
नवराज ढकाल/रज्जु मल्ल ढकाल
टिकाराज ढकाल/पूजा आचार्य ढकाल
हेमराज ढकाल/एलियाना रेग्मी ढकाल

छोरी/ज्वाइँ:

राधा ढकाल भण्डारी/उमाकान्त भण्डारी
नीरा ढकाल हुमागाई/उमेश हुमागाई
पवित्रा ढकाल शर्मा/सोमप्रसाद शर्मा
सुशीला ढकाल आचार्य/ध्रुव आचार्य
गीता ढकाल सुवेदी/रमेश सुवेदी

एवं समस्त ढकाल परिवार

निकुञ्जको सरुवामा विभेद

काठमाडौँ (कास)- बर्दिया राष्ट्रिय निकुञ्जमा करिब ३ वर्ष सहायक संरक्षण अधिकृत रहेका वद्रीविनोद वाहाललाई राष्ट्रिय निकुञ्ज विभागले यसै साता मकालु वरुण राष्ट्रिय निकुञ्जमा सरुवा गरेको छ । कम आकर्षक मानिने दुर्गमको निकुञ्जमा दाहालको सरुवा भइरहँदा बर्दियामा उनकै हैसियतमा १० वर्ष काम गरेका अशोक भण्डारीको भने त्यहीँ थमौती भएको छ । स्रोतका अनुसार भण्डारी पनि सरुवा हुने सूचीमै थिए । वन तथा वातावरणमन्त्री शक्तिवहादुर वस्नेतसम्मै राजनीतिक चलखेल गएपछि अन्तिममा उनको थमौती भएको हो ।

बर्दिया निकुञ्जको प्रमुखमा उपसचिवको दरबन्दी छ । भण्डारी उपसचिव होइनन् । गत असारमा निकुञ्जको प्रमुख रहेका उपसचिव मनोज साहको काज अवधि सकिएपछि भण्डारी नै निमित्त वाड्ने छन । फागुनमा साह प्रमुख भएर जानुअघि पनि भण्डारीले नै निमित्त प्रमुख भएर काम गरेका थिए । लामो समय दुर्गममा बसेर बर्दिया आए पनि साहलाई काम गर्ने वातावरण सिर्जना भएन । उल्टै उनी मानसिक तनावले घर बिदा लिएर बसेका छन् ।

बर्दिया निकुञ्जमा निमित्त प्रमुखको अवसर पाउने भण्डारी एक्ला होइनन् । यसअघि पनि अधिकृत रमेश थापाले लामो समय

निमित्त प्रमुख भएर निकुञ्ज चलाएका थिए । बर्दिया निकुञ्जमा लामो समयदेखि कर्मचारीमा एक किसिमको सिन्डिकेट खडा गरिएको छ । त्यही समूह जहिले पनि आफूअनुकूलको प्रमुखका लागि शक्ति केन्द्र घाउने गरेको मन्त्रालय स्रोतले जनायो । विभागका निमित्त महानिर्देशक गोपालप्रकाश भट्टराईले भने भण्डारीको आँखाको समस्या भएकाले उनलाई पहाड र हिमाली बेत्रमा नपठाइएको तर्क गरे । मन्त्री वस्नेतका स्वकीय सचिव मुक्ति वस्नेत भने सरुवामा मन्त्रीको कुनै हात नभएको वरु कसैलाई अन्याय नहुने गरी सरुवा गर्न विभागीय प्रमुखहरूलाई निर्देशन दिएको बताउँछन् ।

निकुञ्ज विभाग र अन्य निकुञ्जमा अनुभवी र प्रभावशाली उपसचिव दायित्वबहीन भएर बसे पनि उनीहरूलाई जिम्मेवारी दिन विभाग नेतृत्वले आनाकानी गर्ने गरेको छ । विभागले हचुवाका भरमा यसै साता २४ जना सहायक संरक्षण अधिकृतको सरुवा गरेको हो । फर्न्डै ५ वर्ष शुक्लाफाँटा निकुञ्जमा काम गरेका गोपालबहादुर धिमरेलाई चितवन निकुञ्जको सहायक वाडेनमा सरुवा गरिएको छ । उनले पनि पछिल्लो समय शुक्लाफाँटामा निमित्त प्रमुख भएर काम गरेका थिए । विभागमा रहेकी सरस्वती सापकोटालाई होरपाटन सहायक आइश र बाँके निकुञ्जमा सिकार वाड्ने रहेका लालबहादुर भण्डारीलाई गराा निकुञ्जमा निमित्त प्रमुख बनाउने गरी सरुवा गरिएको छ ।

यस्तै, निकुञ्ज विभागका विष्णु थापलिया र कृष्णसार संरक्षण क्षेत्र, बर्दियामा रहेका पुरुषोत्तम शर्मालाई बाँके निकुञ्जको सहायक वाडेनमा सरुवा गरिएको छ । विभागमा सहायक इकोलोजिस्ट रहेका ऋषि नानाभाट, से-फोक्सुन्डोका प्रकाश उप्रेती र रागरा सहायक वाडेन रहेका लोकेन्द्र अधिकारीलाई चितवनमा सरुवा गरिएको छ । चितवन निकुञ्जमा सहायक वाडेन रहेका अभिनय पाठकलाई शुक्लाफाँटा र चितवनमै रहेका नुरेन्द्र अर्याललाई निकुञ्ज विभागमा सरुवा गरिएको छ । शिवपुरी नागार्जुन निकुञ्जमा रहेका राजु धिमरेलाई अपिनाम्मा, सगरमाथा निकुञ्जका मानवहादुर खड्का र कञ्चनजंघाका हेम आचार्यलाई विभाग, लाडटाड्का सूर्य खड्कालाई पर्सा र मकालुका सञ्जीव गुन्तालाई बर्दिया सरुवा गरिएको छ ।

होरपाटनका पशुपति अधिकारीलाई शिवपुरी, विभागका केदारनाथ कट्टेललाई सगरमाथा, शिवपुरीका बाबुराम भट्टराईलाई से-फोक्सुन्डो, पर्सोका वीरेन्द्र कंडेललाई शिवपुरीमा सरुवा गरिएको छ । बाँके निकुञ्जका रवीन चौधरी थारुलाई सगरमाथा र बाँकेकै प्रमोद यादवलाई से-फोक्सुन्डो, अपिनाम्माका पेम्बा शेर्पालाई शिवपुरी तथा शिवपुरीका अर्जुन भुसाललाई कृष्णसार संरक्षण क्षेत्र आयोजना, बर्दिया सरुवा गरिएको छ ।

६३ औँ प्रहरी दिवसको अवसरमा बिहीबार प्रहरी प्रधान कार्यालय नक्सालमा आयोजित समारोहमा दिवंगत प्रहरीका परिवारका भावविह्वल आफन्त ।

तस्विर : इलिट जोशी/कान्तिपुर

■ **तिगल खतिवडा** (काठमाडौँ)

देशभर निर्माणधीन पक्की पुलमध्ये सबैभन्दा धेरै पम्प कन्स्ट्रक्सनको ठेकामा छन् । तर ती सबैको काम सुस्त छ । काठमाडौँभित्रका कतिपय सडकसमेत भत्काएर अलपत्र छाडेको पम्पको हातमा एकल र संयुक्त गरी ३५ वटा पुलको ठेक्का छ । कतै विवादका कारण कामै थालिएको छैन त थालिएका काम पनि अलपत्र छन् । सडक विभागअन्तर्गत पुल महाशाखाले उपलब्ध गराएको तथ्यांकअनुसार पम्पले पाएका पुलको कुल ठेक्का रकम ८ अर्ब ८७ करोड ५५ लाख हो । हुलाकी राजमार्गमा समेत यही कन्स्ट्रक्सनको कब्जा छ ।

१ अर्ब ५२ करोड ५५ लाख रूपैयाँमा ठेक्का दिइएका १३ वटा पुलको सम्झौता अर्थाथि सकिइसकेको छ । निर्माण सम्पन्न हुन बाँकी नै रहेका थि पुलका लागि सरकारले पम्पुलाई ७७ करोड ७८ लाख भुक्तानी दिइसकेको छ । पुल कति बन्थ्यो, किन हिलाइ भयो भन्नेबारे अनुमान गरिएको छैन । वर्षैदेखि पुल बन्ने प्रतीक्षामा रहेका स्थानीय निर्माण कार्य अलपत्र हुँदा निराश छन् । पम्पुले एकल र संयुक्त गरी स्थानीय सडक पुल २८ र रणनीतिक सडक (राजमार्ग) का ७ वटा पुल ठेक्का लिएको हो । पुल महाशाखाका उपमहानिर्देशक अर्जुनजंग

■ **हरि गौतम** (रुकुमपर्व)

स्थानीय तह सक्रिय भएपछि दुई स्थानीय तहबीच सीमा विवाद बल्झिएको छ । रुकुम पूर्वको सिसने गाउँपालिका र रुकुम पश्चिमको मुसिकोट नगरपालिकाबीच विवाद बढेको हो । साविकको रुकुमबाट रुकुम पूर्व र पश्चिम छुट्टै जिल्ला भएको एक वर्ष नपुग्दै दुई स्थानीय तहबीच पुरानो सीमा विवाद बल्झिएको हो । दुवै तहले एकअर्कालाई सीमा मिचेको आरोप लगाइरहेका छन् । सिसने गाउँपालिका ६ र मुसिकोट नगरपालिका ८ मा पर्ने उक्त सीमा एक अर्कोले एकदेखि डेढ सय मिटरसम्म मिचेको दाबी गरेका

छलफल हुन नसकेको मुसिकोट ८ का अध्यक्ष बुद्धिप्रसाद बुढाले बताए । विवाद समाधान प्रयासस्वरूप छलफल भएको छ । सिसने गाउँपालिका रुकुमकोटमा मुसिकोट नगरपालिका र सिसने गाउँपालिकाबीच छलफल भएको हो । छलफलबाट विवाद टुंग्याउन नसके पनि समाधानका लागि भन्दै दुवैतर्फबाट ३/३ सदस्य रहने गरी कार्यवल गठन गरिएको छ । मुसिकोट नगरपालिका प्रमुख देवीलाल गौतम, सिसनेका अध्यक्ष कुमारी बराल, मुसिकोट नगरपालिका ८ का अध्यक्ष बुद्धिप्रसाद बुढा र सिसने ६ का अध्यक्ष सुदन रेग्मी सदस्य रहेको कार्यवल बनाइएको छ । दुवै जिल्लाबाट एक/एक जना गरी अरू

पम्प कन्स्ट्रक्सनले बनाएको केही समयमै भासिएको बर्दियाको बबई पुल ।

तस्विर : कान्तिपुर

थापाका अनुसार म्याद थप सम्बन्धित योजना प्रमुखले नै गर्छन् । ‘म्याद थप्ने/नथप्ने अलपत्र पार्नेमा पनि यही कम्पनी अगाडि रहेको हुन्छ, फाइल मात्र यहाँ आउँछ,’ उनले भने, ‘निर्माणको ठेक्का लिएर पनि काम भएको छैन, प्रतीक्षामा रहेका स्थानीय निर्माण कार्य अलपत्र हुँदा निराश छन् । पम्पुले एकल र संयुक्त गरी स्थानीय सडक पुल २८ र रणनीतिक सडक (राजमार्ग) का ७ वटा पुल ठेक्का लिएको हो । पुल महाशाखाका उपमहानिर्देशक अर्जुनजंग

■ **हरि गौतम** (रुकुमपर्व)

स्थानीय तह सक्रिय भएपछि दुई स्थानीय तहबीच सीमा विवाद बल्झिएको छ । रुकुम पूर्वको सिसने गाउँपालिका र रुकुम पश्चिमको मुसिकोट नगरपालिकाबीच विवाद बढेको हो । साविकको रुकुमबाट रुकुम पूर्व र पश्चिम छुट्टै जिल्ला भएको एक वर्ष नपुग्दै दुई स्थानीय तहबीच पुरानो सीमा विवाद बल्झिएको हो । दुवै तहले एकअर्कालाई सीमा मिचेको आरोप लगाइरहेका छन् । सिसने गाउँपालिका ६ र मुसिकोट नगरपालिका ८ मा पर्ने उक्त सीमा एक अर्कोले एकदेखि डेढ सय मिटरसम्म मिचेको दाबी गरेका

छलफल हुन नसकेको मुसिकोट ८ का अध्यक्ष बुद्धिप्रसाद बुढाले बताए । विवाद समाधान प्रयासस्वरूप छलफल भएको छ । सिसने गाउँपालिका रुकुमकोटमा मुसिकोट नगरपालिका र सिसने गाउँपालिकाबीच छलफल भएको हो । छलफलबाट विवाद टुंग्याउन नसके पनि समाधानका लागि भन्दै दुवैतर्फबाट ३/३ सदस्य रहने गरी कार्यवल गठन गरिएको छ । मुसिकोट नगरपालिका प्रमुख देवीलाल गौतम, सिसनेका अध्यक्ष कुमारी बराल, मुसिकोट नगरपालिका ८ का अध्यक्ष बुद्धिप्रसाद बुढा र सिसने ६ का अध्यक्ष सुदन रेग्मी सदस्य रहेको कार्यवल बनाइएको छ । दुवै जिल्लाबाट एक/एक जना गरी अरू

■ **हरि गौतम** (रुकुमपर्व)

स्थानीय तह सक्रिय भएपछि दुई स्थानीय तहबीच सीमा विवाद बल्झिएको छ । रुकुम पूर्वको सिसने गाउँपालिका र रुकुम पश्चिमको मुसिकोट नगरपालिकाबीच विवाद बढेको हो । साविकको रुकुमबाट रुकुम पूर्व र पश्चिम छुट्टै जिल्ला भएको एक वर्ष नपुग्दै दुई स्थानीय तहबीच पुरानो सीमा विवाद बल्झिएको हो । दुवै तहले एकअर्कालाई सीमा मिचेको आरोप लगाइरहेका छन् । सिसने गाउँपालिका ६ र मुसिकोट नगरपालिका ८ मा पर्ने उक्त सीमा एक अर्कोले एकदेखि डेढ सय मिटरसम्म मिचेको दाबी गरेका

छलफल हुन नसकेको मुसिकोट ८ का अध्यक्ष बुद्धिप्रसाद बुढाले बताए । विवाद समाधान प्रयासस्वरूप छलफल भएको छ । सिसने गाउँपालिका रुकुमकोटमा मुसिकोट नगरपालिका र सिसने गाउँपालिकाबीच छलफल भएको हो । छलफलबाट विवाद टुंग्याउन नसके पनि समाधानका लागि भन्दै दुवैतर्फबाट ३/३ सदस्य रहने गरी कार्यवल गठन गरिएको छ । मुसिकोट नगरपालिका प्रमुख देवीलाल गौतम, सिसनेका अध्यक्ष कुमारी बराल, मुसिकोट नगरपालिका ८ का अध्यक्ष बुद्धिप्रसाद बुढा र सिसने ६ का अध्यक्ष सुदन रेग्मी सदस्य रहेको कार्यवल बनाइएको छ । दुवै जिल्लाबाट एक/एक जना गरी अरू

सकिएपछि एक वर्ष थपिएको थियो । थपिएको अवधिमा पनि खासै प्रगति भने देखिएन ।

डिभिजन सडक कार्यालय लहानका अनुसार पुलको फाउन्डेसनको काम सकिएको छ । ‘यहाँको पुल निर्माणमा मात्र हिलाइ भएको होइन,’ डिभिजन प्रमुख रामकुमार देवले भने, ‘देशभरिका अधिकांश पुलको निर्माण अवधि सकिएको छ, विभागबाट के परिपत्र आउँछ, त्यहीअनुसार कारवाही प्रक्रिया सुरु हुनेछ ।’ अहिले सम्म भएका काम पनि मृत सञ्जीवनीले मात्र गरेको, पम्प कन्स्ट्रक्सनबाट कोही देखा नपरेको देवले बताए । उनका अनुसार ठेक्का सम्झौतामा कसले कति दायित्व वहन गर्ने भन्ने उल्लेख रहेकाले दुवै कारवाहीको भागीदार हुनेछन् । यो पुलको ठेक्का रकम १५ करोड १३ लाख ८२ हजार रूपैयाँ हो । २ करोड १७ लाख २३ हजार भुक्तानी भइसकेको छ ।

उता अख्तियार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोगले असेज १९ गते पम्प कन्स्ट्रक्सनका तत्कालीन अध्यक्ष हरिनारायण रौनियार र हालका अध्यक्ष उनका छोरा सुमित रौनियारसहित १२ जनाविरुद्ध विशेष अदालतमा मुद्दा दर्ता गरेको छ । उनीहरूमाथि बर्दिया र गुलरिया जोड्ने जव्दीघाटको बबई पुल गुणस्तरहीन बनाएको आरोप छ । रौनियारले यो पुलको पनि १९ करोड ४० लाख रकम बुझिसकेका छन् ।

■ **हरि गौतम** (रुकुमपर्व)

२ सदस्यमा राख्ने सहमति भएको सिसने गाउँपालिका अध्यक्ष बरालले बताइन् । उनले विवाद देखिएका जग्गालाई आधाआधा पार्ने गरी सीमा कायम गर्नेतर्फ छलफल केन्द्रित भएको बताइन् । पञ्चायतकालपूर्वकै सीमा विवाद हल गर्न खोजिएको भनाइ अध्यक्ष बरालको छ । ‘यो विवाद पुरानै हो, स्थानीय तहको निर्वाचन भइसकेपछि मिलाउन मात्रै खोजिएको छ,’ अध्यक्ष बरालले भनिन्, ‘यसमा नयाँ विवाद आएको होइन ।’ जिसस प्रमुख गजेन्द्रबहादुर ओली, उपप्रमुख भीमकुमारी पुनको रोहबरमा

■ **हरि गौतम** (रुकुमपर्व)

■ **हरि गौतम** (रुकुमपर्व)

■ **हरि गौतम** (रुकुमपर्व)

■ **हरि गौतम** (रुकुमपर्व)

■ **हरि गौतम** (रुकुमपर्व)

सिफारिस दस्तुर २४ गुणासम्म

■ **माघव अर्याल** (पाल्पा)

तानसेन नगरपालिकाले सिफारिस दस्तुरमा २४ गुणासम्म कर वृद्धि गरेको छ । व्यवसायमूलक शीर्षकमा करको दर परिवर्तन नगरे पनि ५५ वटा सिफारिस दस्तुरमा भने अत्यधिक कर बढाएको सर्वसाधारणको गुनासो छ । स्थानीय सरकार भन्छ- कर बढेको छैन । करको दायरा बढेको हो । तर, गत वर्ष संस्था नवीकरण सिफारिस गर्दा नगरपालिकाले २ सय १० रूपैयाँ लिएको थियो । यस वर्ष ५ हजार १० रूपैयाँ लिएको छ ।

‘२ हजार ४ सय प्रतिशतसम्मले बढेको छ,’ सामुदायिक रैडियो मदनपोखराका लेखा प्रमुख छवि भट्टराईले भने । उनले सामुदायिक बहुसञ्चार केन्द्र, तानसेन नगरपालिका ८ को रैडियोको संस्था नवीकरण गर्न जाँदा कर तिर्दा अचम्म परेको बताए । ‘अधिल्लो वर्ष र अहिलेको रसिद नै फेसबुक वालमा राखेको छु,’ उनले भने, ‘कर वृद्धि भएको छैन भन्ने स्थानीय तहको अवस्था यस्तो छ ।’ तानसेन नगरपालिकाले भने करमा वृद्धि नभएको दावी गरेको छ । तानसेन नगरपालिकाका मेयर अशोककुमार शाहीले पत्रकार सम्मेलन र विभिन्न कार्यक्रममा कर वृद्धि नभई करको दायरा बढाएको बताउँदै आएका छन् । नगरपालिकाका जनप्रतिनिधि पनि करको दायरा बढेको तर कर नबढेको भाषण गर्दै हिँडेका छन् ।

‘सिफारिसको दरमा केही शीर्षकमा मात्रै बढेको हो,’ मेयर शाहीले भने, ‘अन्य सबै अधिल्लो वर्षको यथावत् छ ।’ तर, कर तिर्ने नगरपालिका पुग्ने सेवाग्राही भने अचम्मित पर्ने गरेका छन् । सिफारिसमा समेत दोब्बर/तेब्बर मात्र नभई अत्यधिक बढेको सेवाग्राहीको गुनासो छ । अधिकांशले आर्थिक ऐन माग गर्ने गरेका छन् । तर, प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत र अन्य कर्मचारीले

ऐन हेर्ने नदिएको सेवाग्राहीको गुनासो छ । अहिले ऐन छर्पिएर आइसकेकाले खरिद गरेर हेर्ने सकिने मेयर शाहीले बताए । नगरपालिकाको वेबसाइटमा राखिएको अधिल्लो र यस वर्षको आर्थिक ऐन अध्ययनले १० देखि २ हजार ४ सय प्रतिशतसम्म कर वृद्धि गरेको देखिएको छ । स्थानीय सरकारले मनोमानी ढंगले कर वृद्धि गरेको मेयरका प्रत्याशी अजयमान कर्मचार्यले बताए । ‘पत्रकार र नागरिक समाजलाई आर्थिक ऐन अध्ययन गर्न आग्रह गर्छु,’ कर्माचार्यले भने । स्थानीय बासिन्दा चित्रबलीराम सुवालले ५० रूपैयाँको सिफारिस दस्तुरलाई यस वर्ष नगरपालिकाले ५ सय लिने गरेको गुनासो गरे ।

‘बडाबाट सिफारिस लिएर गयो अनि पुनः ५ सय नगरपालिकाले लिन्छ,’ उनले भने, ‘सर्वसाधारणको दैनिक काम गर्ने सेवामा दुई/तीन गुणा शुल्क वृद्धि गरेको छ ।’ अधिल्लो वर्ष विटोरी इजाजत दस्तुर १ सय लिने गरेकामा यस वर्ष ५ सय रूपैयाँ पुगेको छ । संस्थागत धारा सिफारिसमा ५ सयबाट १ हजार रूपैयाँ पुर्‍याएको छ । तानसेन नगरपालिकाले घरजग्गा नामसारी सिफारिसको ७ सयबाट १ हजार रूपैयाँ बनाएको छ । अंशबन्डा सिफारिस ३ सयबाट ८ सय रूपैयाँ पुगेको छ । वैदेशिक प्रयोजन सिफारिस दस्तुर १ हजारबाट बढेर १ हजार ५ सय रूपैयाँ पुगेको छ । कुनै पनि संघसंस्था खोले सिफारिस दस्तुर ७

■ **हरि गौतम** (रुकुमपर्व)

■ **हरि गौतम** (रुकुमपर्व)

■ **हरि गौतम** (रुकुमपर्व)

■ **हरि गौतम** (रुकुमपर्व)

■ **हरि गौतम** (रुकुमपर्व)

■ **हरि गौतम** (रुकुमपर्व)

■ **हरि गौतम** (रुकुमपर्व)

■ **हरि गौतम** (रुकुमपर्व)

■ **हरि गौतम** (रुकुमपर्व)

■ **हरि गौतम** (रुकुमपर्व)

■ **हरि गौतम** (रुकुमपर्व)

■ **हरि गौतम** (रुकुमपर्व)

■ **हरि गौतम** (रुकुमपर्व)

लागऔषध निषेध वर्दिया (कास)- ६२ औं प्रहरी दिवसका अवसरमा जिल्लालाई पूर्णरूपमा लागऔषध	निषेध जिल्ला घोषणा गरिएको छ । प्रहरी कार्यालय हातामा बिहीवार आयोजित कार्यक्रममा बोल्दै प्रजिअ रामबहादुर	कुम्वाङले वर्दियामा लागऔषध सेवन र ओसारपसारमा बन्देज लगाइकाले निषेधित क्षेत्र घोषणा गरेको बताए ।
---	--	--

कुरुम्बाडले बर्दियामा लागूऔषध सेवन र ओसारपसारमा बन्देज लगाइएकाले निषेधित क्षेत्र घोषणा गरेको बताए ।

कुरुम्बाडले बर्दियामा लागूऔषध सेवन र ओसारपसारमा बन्देज लगाइएकाले निषेधित क्षेत्र घोषणा गरेको बताए ।

हार्दिक श्रद्धाञ्जली

स्व. रामरेखा ढकाल

जन्म :
बि.सं. १९८६/०५/०२

स्वर्गारोहण :
बि.सं. २०७५/०६/१४

नेपाल उद्योग बाणिज्य महासंघका पूर्व अध्यक्ष एवं विशिष्ट सदस्य श्री चण्डीराज ढकालज्यू, नेपाल उद्योग बाणिज्य महासंघका केन्द्रीय सदस्य एवं कृषि उद्यम केन्द्रका उपसभापति श्री हेमराज ढकालज्यू, पूर्व प्रहरी अतिरिक्त महानिरीक्षक नवराज ढकालज्यू, तथा भापा उद्योग संघका अध्यक्ष श्री टिकाराज ढकालज्यूको ममतामयी माता **रामरेखा ढकाल**को असामयिक निधन भएको आज तेह्रौं दिनको पुण्यतिथिमा हार्दिक श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दै शोक सन्तप्त परिवारजनमा हार्दिक समवेदना प्रकट गर्दछौं ।

कृषि उद्यम केन्द्र

नेपाल उद्योग बाणिज्य महासंघ

टेकु, काठमाडौं ।

छागसरी उज्जाला खिचो । तारासरी प्यारा खिचो ॥
 कोसीमाथिको जुन जस्तो खिचो । गगनमेदी बगेर गयो ॥
 असकस्य स्मृतिका कृति छाडेर गयो ॥

हार्दिक श्रद्धाञ्जली

जन्मः
२०१८ माघ ५ गते

स्वर्गारोहणः
२०७५ आश्विन १८ गते

स्व. गगन लाल श्रेष्ठ

हाम्रा प्यारा गगन लाल श्रेष्ठ (गगन विरही) को असामायिक स्वर्गारोहण भएको आज १२ औं दिनको पुण्य तिथीमा दिवंगत आत्माको चिरशान्तिको लागि भगवानसँग प्रार्थना गर्दछौं । साथै यस दुःखद घडीमा हामीप्रती देशविदेशबाट सहानुभूती समवेदना व्यक्त गर्ने सम्पूर्ण नातेदार, इष्टमित्र, साहित्यकार, कलाकार, संघसंस्था, संचार माध्यम तथा शुभचिन्तक महानुभावहरूप्रति हार्दिक आभार व्यक्त गर्दछौं ।

काका / काकी:
भवानी श्रेष्ठ
उदब लाल श्रेष्ठ/समा श्रेष्ठ
वासुदेव श्रेष्ठ/सानु श्रेष्ठ

धर्म पत्नी : कल्याणी श्रेष्ठ

छोरा/छोरी
एलिना श्रेष्ठ
कृजन लाल श्रेष्ठ

दाजु भाई/बुहारी:
सुकलाल श्रेष्ठ
मगन लाल श्रेष्ठ/छिमी (लामा) श्रेष्ठ
सुगन लाल श्रेष्ठ/शीतल (महर्जन) श्रेष्ठ
प्रनव लाल श्रेष्ठ/नीरा श्रेष्ठ
श्रवण लाल श्रेष्ठ

दिदी/भिनाज्यू
चैनका देवी श्रेष्ठ/रमेश बहादुर श्रेष्ठ

भाबजा/बुहारी/भाविज/ज्याई
सुजना/ईश्वर, विश्वास/नीभा
अनुप, सन्देश, स्वर्णिम, अनुशका, आभ्यान

भतिजा/भतिजी
एशिलन श्रेष्ठ
एडेल श्रेष्ठ
आश्रुवा समा श्रेष्ठ

बहिनी/ज्याई
अनु श्रेष्ठ/गोविन्द श्रेष्ठ
सगुना श्रेष्ठ/नरेश लाल श्रेष्ठ
भावना ढकाल/बिमल ढकाल

नाति/नातिनी
इशंक्य, आश्विन,
ईमान, आरभ, ईश्रिका

फफाज्यू
गोपाल शंकर, गोविन्द राम

तथा सम्पूर्ण श्रेष्ठ परिवार

भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली

जन्म :
वि.स. २००८/०४/०८

स्वर्गारोहण :
वि.स. २०७३/०६/१७

स्व. इन्दिरा ताम्राकार

मेरी पत्नी स्वर्गीय श्रीमती इन्दिरा ताम्राकारको स्वर्गारोहण भएको आज दोस्रो वार्षिक पुण्यतिथिमा दिवंगत आत्माको चिरशान्तिको कामनाका लागि श्री पशुपतिनाथसँग प्रार्थना गर्दछौं ।

—•—•—•—•—•—•—

पति

कृष्ण ताम्राकार

छोरा/बहारी

सुबिर ताम्राकार/तानिया अगस्तो ताम्राकार
कविर ताम्राकार/प्रतिभा लिम्बु (ताम्राकार)

नाति/नातिनी

आरियाना ताम्राकार
साहाना मारिया ताम्राकार
एलाइस अगस्तो ताम्राकार

प्रधानमन्त्रीको मन स्याउबारीमा

कान्तिपुर संवाददाता (लमजुङ)

एउटा मात्रै संसदीय क्षेत्र रहेको हिमालपारिको जिल्ला मनाङबाट विगतमा कांग्रेसले जित्दै आएको थियो । तत्कालीन एमालेले मनाङमा पहिलोपटक संघीय संसदमा आफ्नो उपस्थिति जनाएलगत्तै प्रधानमन्त्री (तत्कालीन एमाले अध्यक्ष) केपी ओलीले मनाङ जाने इच्छा व्यक्त गरेका थिए ।

होतकर स्वायत्तवादी विहीन मनाइ पुरोका प्रधानमन्त्री ओली निकैयैर स्वायत्तारीमा डुले । फलाउने प्रतिकार र प्रजातिका विकासमा र्सपुर्णकै जानकारि लिए । एप्रो मा प्रलोकाको स्वायत्त फामामा संस्थापक एवं मनाइवाट निर्मातव संघीय सांसद पाल्देने छोडए गुरुङले स्वायत्त खेतीवारी भन्दै गए । ओली सुने । सांसद गुरुङले काठमाडौंको डेमलस्थित चर्की होटल वेचेर स्वायत्त लागानी गरेको वताउने ओली भर्किए । भने, 'कृषि कात्तिकाला लागि गाउँ फकिनेभएकोमा धन्यवाद ।' सांसद गुरुङ सम्वतत नेपालमा विदेशवाट पहिलोपलत हाईड्रज (वाशेकर) जाका स्वायत्त मिश्र्याउने यत्कि हुन । प्रधानमन्त्री ओली पनि राधिका थका, नेत्रेपाका महाशाचिव विष्णु पौडेल, संसदीय दलका उपनेता सुवास नेम्वाङ, विष्णु रिमाल, देवप्रसाद गुरुङ, गण्डकी प्रदेशका सुखामन्त्री पद्मीसुवास गुरुङ, कृषि तथा सहकारीमन्त्री चक्रपाणि खुनालसाहित पुरोका लिए । उनले फार्म हद्दे भने, मेरो मन क्याउने ताव्यो । स्वायत्त देखेर म छक्क परे । यस्तो होला भनेर कयना पनि गरेको थिएन ।' उनले आफूले स्वायत्त छुई समुपयोग्य ।

मनाइको मनाइ हरेको गाउँपालिका १, भ्रताडाँडस्थित एघारौँ मनाइ प्राङ्गले यसो दिनेका स्याउ खेती तथा स्याउ प्रशोधन केन्द्रको उद्घाटन गर्न प्रधानमन्त्री ओली पुगेका हुन्। उनले सवे नेपालीले समृद्धिको सपना देखेपुर्न र आफुना ठाउँबाट यसको सुसवाव गर्नुपर्न बताए। 'दुमिकामा माटोमा गब्रेको फ्याँट, यसले निम्नस्थानले पर्यटक, रोजगारी र विदेशी स्याउ उत्पादनले आर्थिक समृद्धिराग जोड्छ', उनले भने, 'कृषिपारि आधुनिकीकरण र व्यवसायीकरण गर्न सकिए समृद्धि खोज्न ठाउँ जानुपर्छ।' सरकारले स्याउ खेती विकासका लागि आठौँ वर्ष १ लाख विरुवा विदेशबाट छेकि गरिने र मनाइ, मस्ताइ, कालिकोट र जुम्लामा वितरण गरिने बताए।

[illegible]

प्रधानमन्त्री केपी ओली बिहीबार मनाङको मनाङ डिस्याङ गाउँपालिका १, भ्राताङस्थित एगो मनाङ प्रालिको स्याउ बगैँचामा ।

तस्विरः कान्तिपुर

ભાવપૂર્ણ શ્રદ્ધાઝલ્લી

जन्मः
२००७।५।२९

स्व. कुवेर बहादुर राउत क्षेत्री

स्वर्गारोहणः
२०७४।६।७

हाम्रा श्रद्धेय पिता प्रातः स्मरणीय श्री **कुबेर बहादुर राउत क्षेत्री**
स्वर्गारोहण भएको आज वार्षिक पुण्यतिथिमा
वहाँको दिवंगत आत्माको चीरशान्तिको
कामना गर्दै भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली
अर्पण गर्दछौं।

छोरा/बुहारी

નિરજ બહાદુર રાઉત/છુદ્ધતા ગુરુદ્ધ રાઉત

छोरी/ज्वाइहरू
निशा/धर्मेश
स्मीता/अलि
स्वेता/रिसव

नाति नातिनीहरू
निरोशा
नायभा
युग
आयान

गिनिज बुकमा नेपाली गीत

गिनिज बुक अफ वर्ल्ड रेकर्डको प्रमाणपत्र वितरण गर्ने समारोहमा संस्कृतिमन्त्री रवीन्द्र अधिकारी, गायकहरू प्रेमध्वज प्रधान र आनन्द कार्की, उक्त अभियानका अगुवा निपेश ढाकालगायत ।

तस्विर : विजु महर्जन / कान्तिपुर

काठमाडौं (कास)- कीर्तिपुर क्रिकेट मैदानमा बिहीबार बिहान खेलाडी होइन गायकगायिकाको भीड थियो । सबै नीलो

टिसर्टमा सजिएका थिए । उनीहरूले लहरै उभिएर 'माटो जोगाउँ...' बोलको गीत गाए । यसमा ३ सयभन्दा बढी

गायक-गायिकाको स्वर एकसाथ गुन्जियो । उनीहरूले दुई वर्षअघि नै रेडियो नेपालको स्टुडियोमा यो गीत रेकर्ड गराएका थिए ।

सर्वाधिक ३६५ जनाको स्वर रहेको यो विश्वमै पहिलो गीत बनेको छ । वातावरणीय चेतनामूलक उक्त गीत 'मिलानकोली...' शीर्षकमा गिनिज बुक अफ वर्ल्ड रेकर्डमा दर्ता भएको हो ।

यसैको खुसियालीमा र गिनिज बुकको प्रमाणपत्र वितरणका लागि बिहीबार जमघट गराइएको थियो । उनीहरूको सामूहिक गायन सुनेपछि संस्कृतिमन्त्री रवीन्द्र अधिकारीले सराहना गरे । 'नेपाली माटो, प्रकृति र जीवनमा आधारित गीत रहेछ', उनले भने, 'यो कहिल्यै पनि पुरानो हुनेछैन ।' वातावरण संरक्षणका लागि पहल गर्दै

आएका निपेश ढाकाको रचना र संगीत रहेको गीतमा सबैभन्दा पाको उमेरमा राष्ट्रकवि माधवप्रसाद घिमिरे (९८ वर्ष) र कान्छोमा निश्चल अधिकारी (५ वर्ष) को स्वर छ । १२३ महिला र २४२ पुरुषले गाएका छन् । लगातार १० घण्टा लगाएर रेकर्ड गरिएको ढाकाले बताए । संगीतमार्फत एकाताको उदाहरण दिन यस्तो गरेको उनको भनाइ थियो । 'म

सबैलाई जोड्न चाहन्थे,' उनले भने, 'संगीतको सहारा लिएँ ।' आफू वातावरण संरक्षणसम्बन्धी काम गर्दै आएको यही भावको गीत तयार पारेको बताए । कार्यक्रममा उपस्थित गायक-गायिकाले मिलानकोली अभियानमा संलग्न हुन पाउँदा खुसी लागेको प्रतिक्रिया दिए । संगीतकार टीका भण्डारी भन्दै थिए, 'नेपाली संगीतमा

पहिलो पटक यस्तो कार्यक्रम भएको हो । नेपाली झण्डाले पनि गिनिज बुकमा नाम लेखाउन सक्छन् भन्ने प्रमाणित भयो ।' गायिका प्राशना शाक्यले चाहिँ जलवायु परिवर्तनले वातावरण बिगारिरहेका बेला यस्तो गीत आवश्यक रहेको बताइन् । त्यसिका ठूलो समूहमा गाउँदा नौलो अनुभूति भएको पनि उनले सुनाइन् ।

हातमा गिनिज बुकको सर्टिफिकेट बोकेका गायक अजर जंगमले वातावरण संरक्षणमा यो अभियानले साथ दिने अपेक्षा व्यक्त गरे । अनेक खिचातानीले अलमलिरहेका बेला कलाकारलाई एकजुट गराउन सक्नु ठूलो कुरा भएको उनको भनाइ थियो । 'यी सबैबीच वर्ल्ड रेकर्ड पनि कायम भयो', उनले थपे, 'सुनमा सुगन्धमै भयो ।'

Advt.

रु.१ करोडको एनसेल 'रिचार्ज एण्ड विन' अफर ! ५० भाग्यशाली ग्राहकले जिते जनही रु. १००,००० पुरस्कार

काठमाडौं, असोज २५

एनसेल प्राईमेट लिमिटेडले चाडपर्वको अवसरमा संचालन गरिरहेको आकर्षक 'रिचार्ज एण्ड विन' अफर अन्तर्गत पाँचौ हप्ता सत्रममा ५० जना भाग्यशाली विजेता ग्राहकहरुले जनही नगद पुरस्कार रु. १००,००० जितेका छन् ।

प्रत्येक हप्ता १० भाग्यशाली ग्राहकले जनही रु. १००,००० जित्ने 'रिचार्ज एण्ड विन' १० हप्तासम्म संचालनमा रहने अफर हो । माघ १७ गतेबाट शुरु भएको यस अफर अन्तर्गत पाँचौ हप्ताका विजेताहरु मंगलवार (असोज २३ गते) धुपि वान टेलिभिजनमा प्रत्यक्ष प्रशारण भएको लाईभ इ कार्यक्रम मार्फत छानिएका हुन् ।

पाँचौ हप्ताका विजयीहरुसँगै चौथो हप्ताका विजेता मध्येका एक जना विजेता योजनाको शर्त बमोजिम पुरस्कारका लागि अयोग्य ठहरिएकाले उनको स्थानमा एक नयाँ भाग्यशाली विजेता ग्राहकको छनौट गरिएको पनि एनसेलले जनाएको छ । नयाँ विजेता चौथो हप्ताका लागि वितरण गरिएको कोड नम्बरहरुबाट नै छानिएको हो ।

चौथो हप्ताका भाग्यशाली विजेता ग्राहकहरु मध्येका एक सप्तरीका योगेन्द्र पण्डितले बिहीवार (असोज २५ गते) नगद

पहिलो, दोस्रो र तेस्रो हप्ताका विजयीहरु सामुहिक तस्विर खिचाउँदै ।

चौथो हप्ताका विजयी भाग्यशाली ग्राहक मध्येका एक योगेन्द्र पण्डित बिहीवार चेक ग्रहण गर्दै ।

रु. एक लाख पुरस्कार ग्रहण गरेका छन् । उनलाई कम्पनीले राजदिराजमा रहेको एनसेल सेन्टरबाट सो पुरस्कार हस्तान्तरण गरेको हो ।

विजयी ग्राहकहरुको अनुरोधमा पाँचौ हप्ताका प्रमाणिकरण भईसकेका चार जना विजयी ग्राहकहरु तथा चौथो हप्ताका तीन जना विजयी ग्राहकहरुलाई उपत्यका बाहिर रहेका एनसेल सेन्टरहरुबाट पुरस्कार प्रदान गरिने कम्पनीले बताएको छ । साथै पाँचौ हप्ताका बाँकी छ जना र चौथो हप्ताका एक जना गरी सात जनाको

पहिचान तथा प्रमाणित गर्ने कार्य भईरहेको पनि एनसेलले जनाएको छ ।

'रिचार्ज एण्ड विन' अफर अन्तर्गत पाँचौ हप्तासत्रममा ५० जना भाग्यशाली विजेताहरुले जनही रु. एक लाख जित्न सफल भएका छन् । यी मध्ये ३३ जनाले आफ्नो नगद पुरस्कार ग्रहण गरिसकेका छन् भने प्रमाणित भईसकेका समेत गरी बाँकी १७ जना विजयीहरुलाई आवश्यक प्रक्रिया समापन भए लगत्तै काठमाडौं लगायत उपत्यका बाहिर अवस्थित एनसेल सेन्टरहरुबाट नगद पुरस्कार प्रदान गरिने एनसेलले बताएको छ ।

यस योजना अन्तर्गत बाँकी ५ हप्तामा थप ५० पुरस्कार विजेताहरु छानिने छन् । सप्ताहभर रु. १०० वा सो भन्दा बढी रिचार्ज गर्ने एनसेलका सम्पूर्ण प्रिपेड तथा पोस्टपेड ग्राहकले रु. १००,००० पुरस्कार जित्ने अवसर प्राप्त गर्दछन् । यस अन्तर्गत प्रत्येक हप्ता १० जना विजयी ग्राहकले जनही रु. एक लाख नगद पुरस्कार पाउँछन् । नगद पुरस्कारमा लाग्ने कर कम्पनीले नै व्यहोर्दछ ।

यो योजना एनसेलले साप्ताहिक चक्रमा संचालन गरिरहेको छ, जसको शुरुवात आइतवार हुन्छ भने समापन शनिवार हुन्छ । ग्राहकले आइतवार देखि शनिवार सत्रमको अवधिमा गरेको प्रत्येक रु. १०० बराबरको रिचार्जका आधारमा एसएमएस मार्फत प्रउदा कोड प्राप्त गर्छन् । उदाहरणको लागि ग्राहकले आइतवार देखि शनिवार सत्रममा रु. २५० को रिचार्ज गरेका छन् भने सो सप्ताह लगत्तैको सोमवार सत्रममा एसएमएस मार्फत दुई वटा विशेष कोडहरु प्राप्त गर्छन् ।

प्रत्येक हप्ताको १० भाग्यशाली ग्राहकहरुको छनौट मंगलवार प्रत्यक्ष प्रशारण हुने लाईभ इ कार्यक्रम मार्फत गरिन्छ । चर्चित व्यक्तित्वहरुको उपस्थितीमा हुने सो कार्यक्रम मंगलवार साँझ ७:०० बजे धुपि वान टेलिभिजनमा प्रत्यक्ष प्रसारण हुन्छ ।

बटरी सफ्ट स्किनका
लागि उत्कृष्ट मोइस्चराइजेशन ।

यस पालीको विन्टरमा, हिमालयको कोका बटर इन्टेन्सिभ बडी लोशनका
साथमा उत्कृष्ट मोइस्चराइजिङ पाउनुहोस्, र तपाईंको स्किन बटरी सफ्ट राख्नुहोस्।

kantipurdaily.com

खेलकुद

फेरि स्वर्ण

भारतीय सुटर सौरभ चौधरीले अर्जेन्टिनामा एको तेस्रो युथ ओलम्पिकअन्तर्गत सुटिङको १० मिटर एयर पेस्तोलमा स्वर्ण पदक जितेका छन् । १६ वर्षे उनले अधिल्लो महिला १८ औँ एसियाली खेलकुदमा पनि स्वर्ण जितेका थिए ।

छोटकरी

बितामोड र धरान भिड्ने
मोरङ (कास)- प्रदेश १ स्तरीय दोस्रो भेटान फुटबलको बिहीबार बितामोड भेटान विजयी हुँदै फाइनल पुगेको छ । सीएजी स्वास्थ्य क्लब विराटनगरले आयोजना गरेको प्रतियोगितामा बितामोडले छिमेकी काँकडभिट्टा भेटान क्लबलाई २-० ले हरायो । खेलको ४८ औँ मिनेटमा बितामोडका सुभाष आइथपाले पहिलो गोल गरे । ६७ औँ मिनेटमा बितामोडका नरेन्द्रमानि लिम्बुले अर्को गोल गरे । उनले २५ यार्डबाट गरेको प्रहार सिधै पोस्टभित्र पुगेको थियो । म्यान अफ द म्याच बितामोडका नरेन्द्रमानि घोषित भए । फाइनल असोज २७ मा हुनेछ । विजेताले १ लाख ५१ हजार र उपविजेताले ७५ हजार रुपैयाँ जित्नेछन् ।

फर्साटिकर फाइनलमा
रुपन्देही (कास)- कुन्जलापुरमा जारी ३२ औँ भरना रिनिड सिडल नकआउट फुटबलमा फर्साटिकर युथ क्लब फाइनल पुगेको छ । बिहीबार फुलबारी गाडज बुटवललाई ३-२ ले पराजित गर्दै फर्साटिकरले उपाधि दावेदारी पेस गरेको हो । उपाधिका लागि फर्साटिकरले लिस्नु युवा क्लब कोटिहरवासँग शानिबार प्रतियर्था गर्नेछ । सुरुज हमालले गोल गरे । रोशन पहाडीको कसमा सुरुजले हेडमाफत गोल गरेका हुन् । तर, त्यो अग्रता धेरैबेर टिकेन । १० औँ मिनेटमा फुलबारीका सरोज क्षेत्रीले बराबरी गोल गरे । लक्ष्मण रुचालको कसमा उनले गोल गरेका थिए । खेलको १९ औँ मिनेटमा विदेशी खेलाडी आवाको गोलबाट फर्साटिकर पुनः अग्रता लियो । आवाले सुरुजको पास सदुपयोग गरे । खेलको ३२ औँ मिनेटमा लक्ष्मण रुचालले फुलबारीबाट बराबरी गोल गरे । फुलबारीका सुभाष गुरुङलाई पेनाल्टी बक्सबाहिर फर्साटिकरका विष्णु गुरुङले लडाएपछि प्राप्त फ्रि किक्कमा लक्ष्मणले गोल गरे । फर्साटिकरका लागि ४७ औँ मिनेटमा सरोज दाहालले विजयी गोल गरे । लक्ष्मण रुचाल म्यान अफ द म्याच भए ।

विभागीय वर्चस्वमा प्रदेश ५ को यात्रा

बागलुङमा भइरहेको २२ औँ महिला भलिबलमा बिहीबार विपक्षीको प्रहार चेकमा आर्मीका खेलाडी ।

तस्विर : कान्तिपुर

प्रकाश बराल (बागलुङ)

बाइसौँ राष्ट्रिय महिला भलिबलमा तीन विभागीय टोली र प्रदेश ५ सेमिफाइनल पुगेका छन् । विभागीय टोली त्रिभुवन आर्मी र पुलिस क्लबले बिहीबार दोहोरो जित पाउँदा एपीएफले पनि एक जित पाएको छ । बिहीबार सम्पन्न खेलमा त्रिभुवन आर्मीले प्रदेश ७ लाई सोभो सेटमा हरायो । आर्मीले २५-६, २५-११, २५-८ को सेटमा विजय पाएको हो । नेपाल पुलिसले प्रदेश ३ विरुद्ध २५-११, २५-७, २५-१३ को सोभो सेटमा विजय प्राप्त गरेको थियो । सशस्त्र प्रहरीको एपीएफले गण्डकी प्रदेशलाई २५-२०, २५-१३, २५-१६ को सोभो सेटमा हराएको

थियो । आर्मीले कर्णाली प्रदेशलाई २५-६, २५-२, २५-८ ले रोक्दै दिनको दोस्रो जित हात पारेको थियो ।

बिहीबारै गण्डकीले प्रदेश ७ लाई २५-१६, २५-१४, २५-१६ र पुलिसले प्रदेश २ लाई २५-९, २५-६, २५-१० को सेटले हराए । पुलिसको पनि दिनको खेलमा दोस्रो जित हो । सेमीफाइनल शुक्रबार दिउँसो गलकोट बहुमुखी क्याम्पसको कोर्टमा सुरु हुने जिल्ला भलिबल संघ बागलुङका अध्यक्ष यामबहादुर श्रीसले जानकारी गराएका छन् । प्रतियोगिताबाट उत्कृष्ट १८ खेलाडी छनोट हुनेछन् । ६ वैकल्पिक खेलाडी पनि छनोट गरेर राष्ट्रिय टिमको बन्द प्रशिक्षणमा राखिने

छ । सदरमुकामभन्दा टाढा गरिएको राष्ट्रिय प्रतियोगिताले ग्रामीण क्षेत्रमा खेलकुदको माहौल सिर्जना गर्न सहयोग पुगिरहेको श्रीसले बताए । ‘खेलको विकाससँगै स्थानीय तहलाई बजेट निर्माणमा पनि चासो राख्ने बनाएको छ,’ उनले भने, ‘दर्शकका कारण ग्रामीण क्षेत्रमा पर्यटन प्रवर्द्धनमा वृद्धि भएको छ ।’

९ टिमका खेलाडी, प्रशिक्षक र पदाधिकारी गरी २ सयभन्दा बढीको सहभागिता छ । युवालाई आकर्षित गर्न खेलमा लगानी बढाउने गलकोट नगरप्रमुख भरत शर्मा गैरैले बताएका छन् । यस प्रतियोगिताका लागि पनि नगरपालिकाले ८ लाख रुपैयाँ बजेट विनियोजन गरेको थियो ।

कान्तिपुर संवाददाता (कास्की)

कास्कीमा पौडीको माध्यमबाट खेल पर्यटनका साथै पौडी खेलको विकास गर्ने उद्देश्यले ८ वर्षदेखि हुँदै आएको २५ किलोमिटरको ओपन वाटर पौडी शुक्रबार हुने भएको छ ।

फेवातालस्थित तालबाराहीमा हुने प्रतियोगितामा ओलम्पियन खेलाडी शिरीष गुरुङसहित प्रतियर्थामा रहने छन् । विदेशी खेलाडीको पनि सहभागिता रहने कास्की जिल्ला पौडी संघले जनाएको छ ।

पुरुष विजेताले २५ हजार, दोस्रोले १५ हजार र तेस्रो हुनेले १० हजार तथा महिला विजेताले १५, दोस्रोले १० र तेस्रो हुनेले ५ हजार रुपैयाँ प्राप्त गर्नेछन् । कास्कीका खेलाडीका लागि छुट्टै पुरस्कारको व्यवस्था गरिएको छ । पहिलोले ८ हजार, दोस्रोले ५ हजार र तेस्रोले ३ हजार पाउने छन् ।

कुँवरको ध्यानाकर्षण

काठमाडौँ (कास)- एकसमय अखिल नेपाल फुटबल संघ (एन्फा) को अध्यक्ष दौडमा रहेका माणिक कुँवरले जिल्ला अध्यक्षमाथि नेपाली फुटबलको सर्वोच्च निकायले स्पष्टीकरण सोधेकोप्रति आफ्नो गम्भीर ध्यानाकर्षण भएको जनाएका छन् । वैशाख २२ मा भएको एन्फाको निर्वाचनमा कुँवरले अन्तिम समयमा सहभागिता नजनाएपछि कर्माछिरिङ शेर्पाको समूहले ‘क्लिन स्वीप’ गरेको थियो । आफू एन्फा निर्वाचनबाट पछि हटे पनि कुँवरले फिफा तथा एएफसीको कोड अफ इथिक्सको पूर्ण रूपमा उल्लंघन हुने गरी निर्वाचन भएको जिक्ति गर्दै भाग नलिएको दावी गरेका थिए ।

त्यसै विषयमा उनले असोज ८ मा पत्रकार सम्मेलन गरी आफूले एन्फा अध्यक्ष शेर्पा नेतृत्वमाथि आरोप लगाउनुको कारण खुलाएका थिए । तर कुँवरको पत्रकार सम्मेलनमा उपस्थित जिल्ला फुटबल संघका अध्यक्षलाई एन्फाले ७ दिनभित्र त्यहाँ उपस्थित हुनुको कारणबारे स्पष्ट पार्न भन्दै स्पष्टीकरण सोधेको थियो ।

कुँवरले बिहीबार प्रेस विज्ञापितमार्फत भनेका छन्, ‘के एन्फामा भएका गलत कुरा उठाउन नपाउने हो ? फुटबल विकासको अवरोध गर्न नभई संघभित्र भइरहेका गलत कुरालाई सार्वजनिक गरेर सचेत गराउने उद्देश्यमा पत्रकार सम्मेलन गरिएको थियो । मुलुक लोकतन्त्र हुँदै संघीय गणतन्त्रमा पुगिसकेको छ । फुटबल विकासप्रति समर्पित सबै व्यक्तिका संघलाई सही बाटोमा लाने प्रयास गर्न पाउने लोकतान्त्रिक अधिकार हुन्छ ।’

एन्फा अध्यक्ष शेर्पा, उपाध्यक्ष पंकजविक्रम नेम्बाङ र अन्तर्राष्ट्रिय संयोजक नवीन पौडेलले निर्वाचनतमा अनियमितता गरेको आरोप लगाउँदै त्यो प्रमाण आफूसँग सुरक्षित रहेकाले उनीहरू कारबाहीमा पर्ने कुँवरको विश्वास छ ।

सागर र अनुस्कालाई दोहोरो स्वर्ण

बिहीबार भएको नवौँ माछापुच्छ्रे कप उमेर समूह पौडी च्याम्पियनसिपमा पाठशाला स्कूलका सागर नायक र अनुस्का पोखरेल दोहोरो स्वर्ण जितेका छन् । ५० मिटर फ्रिस्टायलको १७ वर्ष उमेर समूहमा सागरले ३२.३८ सेकेन्ड र अनुस्काले ३४.७५ सेकेन्डमा दूरी पार गर्दै स्वर्ण जितेका हुन् । पुरुषतर्फ एलएका रियाज महर्जन र नेपालगन्जका रिजन विष्ट तथा महिलातर्फ लोसिया डंगोल र नेपालगन्जकी नम्रता कार्की क्रमशः दोस्रा र तेस्रा भए ।

५० मिटर व्याकस्ट्रोकमा पनि सागरले स्वर्ण जिते । उनले ४४.१९ सेकेन्डमा दूरी पार गरे । एलएका रिवाज महर्जनले रजत र रमन तामाङले कांस्य जिते । महिलातर्फ अनुस्काले ४१.३५ सेकेन्डबाट स्वर्ण जित्दा अदीप्सा वैद्यले रजत र नेपालगन्जकी नम्रता कार्कीले कांस्य जितेका थिए ।

कास्की जिल्ला पौडी संघले नेपाल पौडी संघको सहयोगमा आयोजना गरेको

च्याम्पियनसिपको यू-१४ को ५० मिटर फ्रिस्टायलमा एपेक्स स्कूलका गौरव लामाले स्वर्ण, उर्गेन महर्जनले रजत र जानोदयका सुशान्त श्रेष्ठले कांस्य जिते । सोही इभेन्टको महिलातर्फ अनुसिया तण्डुकारले स्वर्ण, जेभियरकी प्रनु भण्डारीले रजत र नेपालगन्जकी सुमी शाहीले कांस्य जिते ।

यू-१२ मा ब्याडजमा श्रेयन सिंहले स्वर्ण, नेपालगन्जका अविरल भण्डारी रजत र खेमराज थापाले कांस्य तथा गल्समा शुभभारती शिशा श्रेष्ठले स्वर्ण, मञ्जुघोस्माकी विदुषी गुरुङले रजत र आरजी विष्टले कांस्य जिते । यू-१० मा लिसन डंगोलले स्वर्ण, सार्वान्न महर्जनले रजत र नेपालगन्जका करुण शर्माले कांस्य तथा गल्समा नेपालगन्जकी सुप्रिया रावलले स्वर्ण, आरजु थापामगरले रजत र दीपा कर्णले कांस्य जिते । यू-८ को २५ मिटरमा पुरुषतर्फ मञ्जुघोस्माका चोगेल शेर्पा, मियोन महर्जन र प्रतीक महर्जन तथा गल्समा टिसा महर्जन,

आर्या महर्जन र जेनिसर केसीले क्रमशः स्वर्ण, रजत र कांस्य जिते ।

शुभायलाई स्वर्ण

कास्कीका खेलाडीबीच भएको यू-१७ उमेर समूहको २५ मिटर फ्रिस्टायलमा शुभाय श्रेष्ठले स्वर्ण जिते । उनले १८.३१ सेकेन्डमा दूरी पार गरे । शुद्धत बुद्धाचार्यले रजत र संस्कय दाहालले कांस्य जिते । महिलातर्फ आरुवी तामाङले १९.७५ सेकेन्डसाथ स्वर्ण जितिन् । जमुना थापाले रजत र जैलिशा गुरुङले कांस्य जिते ।

यू-१४ को ब्याडजतर्फ विदित पौडेलले १७.२८ सेकेन्डसाथ स्वर्ण जिते । प्रियश गुरुङले रजत र नियोगा छुत्ताचर्पले कांस्य जिते । महिलातर्फ वीरगना खत्रीले २३.३४ सेकेन्डसाथ स्वर्ण जित्दा सविना कार्की दोस्रो र आँकता श्रेत्री तेस्रो भए । यू-१२ ब्याडजतर्फ सिवन श्रेष्ठले स्वर्ण, उज्वल श्रेष्ठले रजत र समिप श्रेष्ठले कांस्य तथा यू-१० गार्सतर्फ औश्री पहरीले स्वर्ण, स्मारिका निरीले रजत र प्रेरणा शर्माले कांस्य पदक जितेका थिए ।

अर्जेन्टिनाको व्युनस आयर्समा भइरहेको तेस्रो युथ ओलम्पिकको ५० मिटर फ्रिस्टाइलमा स्वर्ण जितेपछि हंगेरीकी अन्ना केन्ली ।

तस्विर : एपी

Kingfisher wishes you
a Happy & Joyous
Vijaya Dashami!

Cheers to The Good Times!

Scan, Participate
& Win

Enjoy Responsibly.

SAMSUNG

Galaxy A7

Triple Camera for Ultra Wide shots

24 MP
Low Light8 MP
Ultra Wide5 MP
Live Focus

Pre-book now

and get

Bottle
Speaker

or

Level
U flex6000MB
Promotional Data
(500 MB per week for 12 weeks)*

Ncell

Shikhar
InsuranceGet Breakage
Insurance*
for 6 months

MRP Rs. 42,990/-

Authorized Distributors of Samsung Mobile for Nepal

IMS INTEGRATED
MOBILITY
SOLUTIONSNIM ELECTRONICS
PRIVATE LIMITED

Samsung Customer Care Center

Ncell user : 98015-72667

NTC user : 166001-72667

facebook.com/samsungnepalofficial

twitter.com/samsungmobilenp

*T&C apply. Pre-book can be done at www.forms.simplifyads.com from 11th October - 2nd November 2018. Pre-book confirmation amount of Rs. 3000/- needs to be paid by customer for A7. Galaxy Gifts offers are provided by respective partners at their sole discretion and subject to their terms and conditions. For more details visit link mentioned above. ~For more details on promotional data, visit the nearest Ncell center. 500MB promotional data will be provided every per week for 12 weeks. *For more details on breakage insurance visit www.shikharinsurance.com. Offers & gifts shall be provided as per stock availability & are subject to change without prior notice. Samsung disclaims any/all claims/liabilities associated with these offers.

TUBORG

DIPLO

BIPUL LAURE

NEETESH JUNG KUNWAR

ROHIT SHAKYA
FEAT. TRISHALA GURUNGTUBORG
OPEN
FEST

HOTEL ANNAPURNA, KATHMANDU, NEPAL

17 NOV, 2018

TICKET PRICE : Rs. 2000/-

TICKETS AVAILABLE @

NEW
STICKER PACKTUBORG
STAY OPENDOWNLOAD NOW
FROM VIBER STICKER MARKET